

શ્રી વર્દ્ધમાનસ્ત્પાભિને નમઃ

વંદે વીજુમ્બુ

વર્ષ : ૨
સંગા અંક : ૧૧

મારા દ્વારા
મન... વચન... અને
કાયાના યોગ થકી...
આપના હૃદયને
ઠેસ પહોચી હોય...
આપની લાગણી
દુભાડી હોય.... તો
આપ સર્વે ને

મિચ્છા
મિ
દુષ્કરમુ

: શુલ્ભાખિશ :

ગરદ્ધા. પ. પૂ. આ. વિ. શ્રી ટેમપ્રભસૂરીશ્વરજી મ.સા.

: પ્રેરણા શ્રોત :

પ. પૂ. આ. શ્રી વિ. પ્રશાંભેશપ્રભસૂરીશ્વરજી મ.સા.

આ. શ્રી વિ. પ્રશામેશપ્રભસૂરીશ્વરજી મ.ની નિશ્રામાં થયેલ વિવિધ કાર્યક્રમો

શ્રી વાસુપૂજય સ્વામિને નમઃ

શ્રી વર્ધમાન સ્વામિને નમઃ

નમો નમો ગુરુશ્રી નીતિસૂર્યે

વંદે વીરમૂ

વર્ષ : ૨

સાલંગ અંક : ૧૧

ભાદ્રવા

સાટેમ્બર

૨૦૭૩

૨૦૧૭

-:: દિવ્ય કૃપા ::-

તીર્થોદ્ધારક, ગીતાર્થ મુર્દુંય,
સંવિન શિરોમણી પ. પૂ. આચાર્ય દેવેશ

શ્રીમદ્બિજય નીતિસૂરીશ્રાજુ મ. સા.

પ્રશાન્તમૂર્તિ ભદ્ર પરિણામી પ. પૂ. આચાર્ય દેવેશ

શ્રીમદ્બિજય મહેન્દ્રસૂરીશ્રાજુ મ. સા.

ગુરુ વંદના

તીર્થોદ્ધારકર: સુદર્શનયુત: શ્રીનીતિસૂરીશ્રાજ: ।

જાનાનન્દમય: સદાવિજયતે શ્રી હર્ષસૂરિસ્તથા ।

ચાસ્ત્રાદિગુણાન્વિતશ્રજ્યતે શ્રીમહેન્દ્રસૂરિ:
તત્ત્વાનન્દમયાન્ સદા સુખમયાન્ વન્દે ગુરુન્ ભાવત: ॥

શુભાર્થી

શ્રી નીતિ-હર્ષ-મહેન્દ્રસૂરિના શિષ્યરલન
વર્તમાન ગરછાદિપતિ પ. પૂ. આચાર્ય દેવ
શ્રીમદ્ વિજય હેમપ્રભસૂરીશ્રાજુ મ. સા.

-:: નમ્ નિવેદન ::-

- ❖ અંક ન જોઈએ તો કાર્યાલયના સરનામે
પરત કરવા નમ્ વિનંતિ.
- ❖ દર વર્ષના છેલ્લા અંકમાં તે વર્ષના
અંકોની પરિક્ષા લેવાશે માટે
અંકો સાચવી રાખવા.
- ❖ ‘વંદે વીરમૂ’ માં આપ લેખ મોકલવા
ઇચ્છો તો અવશ્ય મોકલવા.
અનુકૂળતાએ છપાશે.

પ્રેરણા શ્રોત

પ. પૂ. આ. શ્રી

વિ. પ્રશમેશપ્રભસૂરીશ્રાજુ મ. સા.

-:: પ્રકાશક ::-

શ્રી નીતિસૂર્ય પ્રતિષ્ઠાન

-:: અંક લવાજમ ::-

- ૩ વર્ષ : ૨૦૦ રૂ. ● ૫ વર્ષ : ૩૦૦ રૂ.
- આજુવન : ૧૦૦૦ રૂ.

-:: કાર્યાલય ::-

અર્તિકા મિતુલભાઈ દોશી

૧૩/૯, વિતરાગ સોસાયટી,
પી. ટી. કોલેજ રોડ, પાલડી,
અમદાવાદ-૩૮૦૦૦૭ મો. ૯૮૨૫૧૮૬૬૬૧

-:: લવાજમ ભરવાના સંપર્ક સૂત્રો ::-

વિપુલભાઈ શાહ (સુરત) ૯૮૨૫૨૮૧૩૮૬
ધવન વૈન (મુંબઈ) ૯૭૬૬૩૮૩૦૨૨
વિનોદભાઈ શાહ (થરા) ૯૪૨૬૫૫૮૩૩૧
પ્રવિણભાઈ (કૃષ્ણાનગર) ૯૮૨૫૪૩૨૮૬૩
કમલેશભાઈ (નવરંગપુરા) ૯૮૨૮૩૬૮૬૬૨
અર્તિકાબેન દોશી (પાલડી) ૯૮૨૫૧૮૬૬૬૧

આપ અંક ઓનલાઈન વાંચી શકો છો. www.veerprasham.com.

આત્માની

પરમાત્મા બનવા તરફની યાત્રા-૧૧

- આ. વિ. પ્રશામેશપ્રભ સૂર્ય

“વંદે વીરમુ” અંક બરાબર વંચાય છે ને ? પ્રભુવીર જિનેશરોમાં ઉત્તમ છે. પ્રભુવીરની થોડી વાતો ગઈ વખતે જોઈ. ફરી પાછા પ્રભુવીરને માણીએ. જરા સ્મૃતિ પથમાં લાવીએ.

પ્રભુવીરે મેરુ પર્વત પર જન્માલિષેક વખતે સૌધર્મેન્દ્રને ભાન કરાવ્યું કે, “હું તો પ્રભુની તાકાત સામે સાવ વામણો હું.” હજુ તો હમણાં જ જન્મ થયો છે અને પોતાના પગના અંગુઠાથી મેરુ પર્વતને દબાવ્યો.... બિચારો પર્વત પણ પ્રુજી ગયો.

ઈન્દ્રની આજ્ઞાથી હરિણીગમિષી દ્વારા પ્રભુનું દેવાનંદાની કુદ્ધિમાંથી લર્દ ત્રિશલા માતાની કુદ્ધિમાં સંકમણ, પ્રભુ બાલસખાઓની સાથે બાલસહજ આંબલકી કિડા આદિ કિડાઓ, પ્રભુને આવા બાદ કિડા (રમતો) માં બાલસહજ વૃત્તિ ન હોય છતાં પ્રભુ રમ્યા. પ્રભુને જન્મથી ત્રણ જ્ઞાન હોવા છતાં ભણવાની ઉમર થતાં માતા-પિતાએ ભણવા મોકલ્યા છતાં ગંભીર પ્રભુ ભણવા ગયા. લોકોને ખરબર પણ ન પડવા દીધી કે પ્રભુ જ્ઞાની છે. પાઠશાળા ગયા, પછી ઈન્દ્રસિંહાસન કંખ્યુ. ઈન્દ્ર આવી પ્રભુને ઉચ્ચા આસને બેસાડી પંડીતના મનમાં રહેલી શંકાઓના પ્રશ્નો બનાવી ઈન્દ્રએ પ્રભુને પૂછ્યા. પ્રભુએ પણ ગંભીરતાથી જવાબ આપ્યા. છતાં અહંકાર નહીં અહીં ઈન્દ્રો દ્વારા પૂછાયેલ પ્રશ્નોના પ્રભુએ સુંદર જવાબો આપ્યા. તેમાંથી જ જૈનેન્દ્ર વ્યાકરણ પ્રગટ થયું.

પ્રભુ વીરે એકાકી દીક્ષા લીધી. અર્થાત્ પ્રભુવીરની સાથે દીક્ષા લેનાર કોઈ ન હતા. દીક્ષા લીધા પછી સતત ૧૨૦ વર્ષ સુધી પ્રભુએ ઘોર ઉપસર્ગો સહન કર્યા. આટલા ભયંકર ઉપસર્ગો અને આટલા લાંબા સમય સુધી ઉપસર્ગો આ અવસર્પિણીમાં ૨૪ તીર્થકરમાંથી ફક્ત એક વીર પ્રભુને જ થયા છે. આ બધા ઉપસર્ગો પરિષહોને સમતા ભાવથી સહન કર્યા અને વૈશાખ સુદ-૧૦ ના પ્રભુવીરને ઋજુવાલિકાના તીરે અનંતવસ્તુ વિષયક પ્રદાન કેવલજ્ઞાન-કેવલદર્શન ઉત્પન્ન થયું. દેવેન્દ્રનું સિંહાસન કંપાયમાન થયું સેંકડો દેવો પૃથ્વીતલ પર પદ્ધાર્યા. સમવસરણ મંડાયું. પ્રભુએ સમવસરણમાં બેસી દેશના આપી પરંતુ ત્યાં પદ્ધારેલા કોઈને પણ ચારિત્રના પરિણામ ન થયા.

પ્રથમ દેશના અને એક પણ વ્યક્તિ વિરતિના પરિણામ વાળો ન થયો. ચતુર્વિધ સંઘ રૂપ શાસન સ્થાપના પણ ન થઈ આવો પ્રસંગ પ્રભુ વીરને જ થયો.

ત્યાંથી પ્રભુ વિહાર કરી અપાપાપુરી નગરી પદ્ધાર્યા. સમવસરણ મંડાયું. પ્રભુએ ઈન્દ્રભૂતિ આદિ ૧૧ પંડીતોને મનમાં ઉદ્ભવેલ શંકાનું સમાધાન કર્યું અને એક સાથે ૧૧ પંડીતોને પોતાના ૪૪૦૦ શિષ્યો સાથે (૪૪૧૧ ને) વૈશાખ સુદ ૧૧ ના દિવસે પ્રવ્રજ્યા પ્રદાન કરી. શાસન સ્થાપના કરી.

આજ સુધી થયેલા બધા પ્રભુએ કેવલજ્ઞાનના દિવસે જ શાસનની સ્થાપના કરી. પ્રભુવીરને કેવલજ્ઞાન થયું તેના બીજા દિવસે શાસન સ્થાપના થઈ.

પ્રભુ વીરે આયુષ્યના અંતિમ ચરણમાં નિર્વાણનો સમય નજીક આવતાં ૪૮ કલાક સરણંગ દેશના દ્વારા જીવોને અમૃતપાન કરાવ્યું. અંતિમ સમય સુધી પ્રભુવીર ભવ્યજીવો પ્રત્યે ઉપકાર કરતા રહ્યા.

આવા સેંકડો પ્રસંગો થયા કે જેનાથી પ્રભુવીર અન્ય પ્રભુથી વિશેષ જ જાણાયા. માટે પ્રભુ વીર માટે અહીં જિનોત્તમ શબ્દ વાપર્યો. જો કે દરેક તીર્થીકર પરમાત્મા ઉત્તમોત્તમ પુરુષ જ છે. છતાં આસન્ન ઉપકારી વીર પ્રભુની અનેકવિધ વિશેષતાઓને લઈને જિનોત્તમ (જિનેશ્વરોમાં ઉત્તમ) બતાવ્યા.

હવે આગળ વાત કરીએ. વળી જિન એટલે જેમણે ઘાતિ કર્માને જિત્યા છે. અર્થાત્ ક્ષય કર્યો છે અને તેથી જ કેવલજ્ઞાનને વર્યા છે. તેવા જિન-કેવલી ભગવંતો તેઓમાં ઉત્તમ-તીર્થીકર હોવાથી કેવલી ભગવંતોથી ઉપર જ છે. તેથી ઉત્તમ છે. માટે જ જિનોત્તમ - પરમાત્મા મહાવીરને નમસ્કાર કરીને.

નમસ્કાર કરીને શું ?... તો કહે છે સત્પાઘસૂત્રક વ્યાખ્યા સમાસેન વિધીયોતે ।

પંચ સૂત્રક સત્ત એટલે સત્ય અને સુંદર છે. સત્ય એટલા માટે કે બતાવેલી પ્રક્રિયા બરાબર આરાધવામાં આવે તો તે નિશ્ચિતપણે નિર્વિવાદ અનંતસુખમય મોક્ષને પમાડે છે. અને સુંદર એટલા માટે કે આ પંચસૂત્રમાં મોક્ષ માટેની પ્રક્રિયા બતાવવામાં આવી છે તે મનોરમ, સુશક્ય અને સ્વહિતસાધકની સાથે પરહિતસાધક છે. લેશમાત્ર કોઈપણ પીડકારક નથી. આત્માનું અહિત કે બીજાને પીડકર હોય તે કિયાને અસુંદર કહેવાય.

મોક્ષની વાતો તો બધા જ (ધારણા લોકો) કરે છે. પરંતુ તે સર્વથા સત્ય-સુંદર હોતી નથી. કારણ કે આવા લોકોને પ્રક્રિયામાં બીજાનું અહિત હોય. કોઈનું અહિત હોય તેવી પ્રક્રિયાને સત્ય કે સુંદર કેવી રીતે કહેવાય ?

પંચસૂત્રની રચના સર્વજ્ઞ ભગવંતના વચનાસુરી છે. સર્વજ્ઞપ્રભુનું વચન સત્ય અને સુંદર જ હોય. પ્રભુના વચનમાં ક્યાંય બીજાનું અહિત ન જ હોય. અસર્વજ્ઞ (ઇન્દ્રસ્થ) ના વચનમાં સ્વહિતમાં બીજાનું અહિત પણ હોઈ શકે.

અસર્વજ્ઞ (કૃષ્ણાનું) વચન - પાંડવ-કૌરવોના કૌટુંબીક ઝગડાને લીધે દુર્યોધને જુગારમાં કપટ કરી રાજ્ય પડાવી લીધું. પાંડવોને વનવાસ મલ્યો, બાદમાં જુગારમાં ગુમાવેલ રાજ્યને પાછુ લેવા ભયંકર યુદ્ધ સર્જયુ.યુદ્ધમાં અર્જુને પોતાની સામે કુટુંબીજનો, વિદ્યાગુરુ, બીજા પણ અન્ય ગુણીયલ પુરુષોને જોઈને વિચાર્યુ, “રાજ્યને પાછું મેળવવા આ બધા પોતાના વ્યક્તિઓનો સંહાર કરવો તેના કરતાં ભીખ માંગી ખાવુંસારું.” આમ વિચારી રાજ્યથી વિરક્ત થઈ શસ્ત્રો હેઠા મુક્યા.

અર્જુનને વિરક્ત થયેલો જોઈ તેના રથના સારથી બનેલ શ્રી કૃષ્ણાએ અર્જુનને કહ્યું, “અર્જુન ! આ વૈરાગ્ય નથી. તારી કાયરતા છે. તું “હું કોઈને મારું છું” એવું અભિમાન કેમ કરે છે ? કારણ કે આત્મા તો અમર છે. ક્યારેય મરતો નથી. તારે તો તેમાં રહેલ દુષ્ટાનો નાશ કરવાનો છે. તેથી જગત તેની દુષ્ટતાથી બચી જાય. માટે તૈયાર થઈ જા. દુષ્ટાનો સંહાર કર” આ પ્રમાણેના વચનોથી વિરક્ત થયેલો અર્જુન યુદ્ધ કરવા સજ્જ બન્યો. ભયંકર યુદ્ધ સર્જયું.

આ યુદ્ધમાં કેઈ મહાપુરુષોનો નાશ, ભયંકર દ્રેષ્ટ, દુર્ધ્યાન, વિષયતુષ્ણાનું પોષણ થાય છે. જે વચનથી આવા બધા અનર્થી સર્જયા તે વચનને સત્ય-સુંદર વચન કહેવાય ? હરગીજ નહીં... જીવોને મારવામાં મૈત્રી અને કરુણાભાવ ક્યાં રહ્યો...? સ્વ કે પરનું અહિત જ છે. આને સત્ય-સુંદર વચન ન જ કહેવાય.

સર્વજ્ઞ (ઋષભદેવનું) વચન - શ્રી ઋષભદેવ પરમાત્માએ દીક્ષા લેતા પૂર્વ ૧૦૦ પુત્રોને અલગ અલગ રાજ્ય વહેંચી આપેલ - ભરત મહારાજને વિનીતાનું રાજ્ય મળ્યું. ભરત મહારાજા ચક્રવર્તી હોવાથી ઇ ખંડને

સાધી પાછા ફર્યા. પરંતુ ચક્રવર્તીના આયુધશાળામાં પ્રવેશયું નહીં. તેથી વિચાર કરતાં ખ્યાલ આવ્યો પોતાના ૮૮ ભાઈઓ પોતાની આજ્ઞામાં નથી આવ્યા. તેથી ૮૮ ભાઈઓને કહેણ મોકલ્યું. “તમો તમારું રાજ્ય સુખેથી ભોગવો પરંતુ મારી આજ્ઞામાં આવી જાઓ. અન્યથા યુદ્ધ માટે તૈયાર થાઓ.”

બાહુબલી આજ્ઞા સ્વીકારવા તૈયાર ન થયો. તે યુદ્ધ માટે સર્જણ થયો. અને ભરત બાહુબલીનું ભયંકર યુદ્ધ સર્જણું, તેની વાતો અવસરે કરીશું. અત્યારે મૂળ વિષય ઉપર આગળ વધીએ.

બાકી ૮૮ ભાઈઓએ ભેગા થઈ વિચાર્યું. “આ રાજ્ય આપણને પિતાશ્રીએ આપેલ છે. ભરતે નથી આપું કે માંગે ત્યારે આપી દેવાય. પ્રભુએ આપેલ રાજ્યને ન જ અપાય. ભરત સાથે લડી જ લેવું જોઈએ.”

આમ વિચારવા છતાં સુજ્ઞ હતા તેથી બીજો વિચાર પણ આવ્યો. “રાજ્ય પ્રભુનું છે. પ્રભુએ આપું છે તો પ્રભુને જ પૂછીએ. પ્રભુ કહે આપી દો તો આપી દેવાનું અને પ્રભુ કહે નહિ આપવાનું તો લડી લઈશું.”

આવો વિચાર કરી ૮૮ ભાઈઓ ઋષભદેવ પ્રભુ પાસે ગયા. અને પ્રભુને બધી વાત કરી ત્યારે ભગવાન શ્રી ઋષભદેવ સ્વામીએ કહ્યું. “સાંભળો, એક મુસાફર જંગલમાં રસ્તો ભૂલી ગયો. ચારે બાજુ ભટકવા છતાં રસ્તો ન મળ્યો. થાકીને લોથ-પોથ થઈ ગયો. તરસ (ઘાસ) પણ લાગી ક્યાંય પાણી ન મલે તેથી ખૂબ જ વિફ્ફલ બની ગયો. થાકીને એક ઝડ નીચે બેસી ગયો. ઠંડો પવન આવવાને કારણે આંખો ઘેરાવા લાગી અને ઉંઘી ગયો. તરસ ખૂબ જ લાગી હતી. તેના વિચારમાં જ ઉંઘી જવાથી સપનું આવ્યું તેમાં પાણી દેખાયું. નાનુ પાણીથી ભરેલું ખાબોચીયું દેખ્યું. સપનામાં દોડીને ત્યાં પહોંચ્યો પાણી પીવાનું શરૂ કર્યું. આપું ખાબોચીયું પી ગયો પરંતુ ઘાસ ન બુઝાઈ. વળી આગળ ગયો નાનું તળાવડું મલ્યું તેનું બધું પાણી પી ગયો. છતાં તરસ ન છીપી, આગળદોડ્યો નદી, સરોવર, જે મલ્યા તે બધાનું પાણી પી ગયો છતાં ઘાસ ન બુઝાઈ પાણી ખલાશ થઈ ગયું ત્યારે વિચાર આવ્યો જે જગ્યાએ પાણી હતું તે જગ્યાની માટી હજુ ભીની છે. તે માટીના ઢેફા લઈને ચુસવાથી તરસ છીપી જશે.”

ऋષભદેવ પરમાત્માએ આટલી વાત કરી અને ૮૮ પુત્રોને કહ્યું, “મહાનુભાવ ! માટી ના ઢેફા (ટુકડા) ચુસવાથી તે મુસાફરની તરસ છીપશે ?” ત્યારે ૮૮ બોલ્યા, “પ્રભુ ! આટલું બધું પાણી પીવા છતાં તરસ ન છીપી તો માટીના ઢેફા ચુસવાથી તરસ કેમ કરીને મટે ?”

પ્રભુએ કહ્યું, “અનંતકાળથી આ સંસારમાં રખડતા અનંતી વખત રાજ્યની પ્રાપ્તિ થઈ. તમે રાજી બન્યા છતાં હજુ સુધી રાજ્યની લાલશા ગઈ ? ન ગઈ એટલે તો ભરત સાથે લડવા તૈયાર થયા. અને કદાચ લડી લેશો તમારું રાજ્ય તમારી પાસે રહેશે અને તેને ભોગવવા છતાં આ માટીના ઢેફા ચુસવા સમાન રાજ્ય ભોગવવાથી અનાદિકાળની રાજ્યની લાલશા મટી જશે ? તમે ભૂલા પડ્યા છો. ભરતને દુશ્મન માનો છો ? આ રાજ્યસંપત્તિ ઉપરનો રાગ તમને ભરતને દુશ્મન ગણાવે છે. હકીકતમાં દુશ્મન તો તમારા અંદર બેઠેલો છે દુશ્મન તો વિષય-તૃષ્ણા રાજ્યની લાલશા, અભિમાન, કષાયો આદિ છે. તેની સાથે લડી વિજય મેળવવો પૃથ્વીના નાના ટુકડા માટે ભરત સાથે લડવાથી રાજ્યની લાલશા નહીં મટે ઉપરથી વધશે. રાજ્ય કદાચ ભરત લઈ લેશો તો પણ રાજ્ય પ્રત્યે મમત્વ તમને નહીં હોય તો પરલોક નથી બગડવાનો, તમારી પાસે રાજ્ય હશે અને મમત્વ હશે તો ચોક્કસ પરલોક બગડશે. દુર્ગતિ થશે. અંદરના દુશ્મનો ભયંકર છે. એની સાથે લડો”.

પ્રભુના આવા સત્ય અને સુંદર વચનો સાંભળી ૮૮ પ્રતિબોધ પામ્યા અને ઋષભદેવ પ્રભુ પાસે દીક્ષા લીધી. આ સાંભળી ભરત દોડતો આવ્યો. વિનંતિ કરી, “ભાઈઓ ! પાછા પધારો આપ આપનાં રાજ્યોને સ્વતંત્ર રીતે ભોગવો, મારે તમારું રાજ્ય નથી જોઈતું.”

પરંતુ આ તો હવે વૈરાગી તેમને કહ્યું, “ભાઈ ! આ નાનકદાં રાજ્યમાં મોહિત થઈશું તો પણ લાલશા નથી જવાની હવે તો અમને એવું મોટું રાજ્ય મલી ગયું છે કે આ રાજ્ય પામ્યા પછી ક્યારેય રાજ્યની લાલશા નહીં જાગે, ભુખ લાગે અને ખાઈએ છતાં પાછી ભુખ તો લાગે જ છે. આ તો ભુખ જ મટાડે તેવો ખોરાક મલ્યો છે. શા માટે છોડીએ ? જાઓ ભાઈ ! ખુશીથી રાજ્ય કરો.”

આવા અદ્ભૂત વૈરાગ્યને પામેલા ૮૮ ભાઈઓ કેવલી બની મોક્ષે ગયા.

અસર્વજનું વચન વૈરાગીને પણ ભયંકર દ્વેષી બનાવી બીજાને અહિત કરનારો બનાવે છે. જ્યારે સર્વજન પ્રભુનું વચન રાગી-યુદ્ધ કરવા સજજ બનેલાને પણ વૈરાગી બનાવી સંયમી બનાવી સકલજીવોનું હિત કરનારો બનાવ્યો.

આ પંચસૂત્ર ગ્રન્થ તથા તેની ટીકા સર્વજન વચન જ છે. તેથી જ સત્ય અને સુંદર છે. માટે જ કહ્યું છે સત્પાદ્ધ સૂત્રક વ્યાખ્યા સમાસેન વિધીયતે | સત્ય અને સુંદર એવા પંચ સૂત્રની વ્યાખ્યા (ટીકા) ટુંકમાં કહીશ.

પંચસૂત્રમાં વિશેષ શું વાતો છે ? તે આવતા અંકે જોઈશું.

(કમશઃ)

શ્રી સુપાર્શ્વનાથાય નમઃ

શાષ્ટ સુડોકુ - ૮ નો છઘાણ

સુ	શ્વ	થા	ય	મ:	પા	ના	ન	શ્રી
પા	શ્રી	ના	સુ	ન	થા	શ્વ	ય	મ:
ય	ન	મ:	શ્રી	ના	શ્વ	સુ	પા	થા
થા	ના	ય	મ:	પા	ન	શ્રી	શ્વ	સુ
મ:	પા	શ્રી	શ્વ	ય	સુ	ન	થા	ના
શ્વ	સુ	ન	થા	શ્રી	ના	ય	મ:	પા
શ્રી	મ:	સુ	પા	શ્વ	ય	થા	ના	ન
ના	ય	પા	ન	થા	શ્રી	મ:	સુ	શ્વ
ન	થા	શ્વ	ના	સુ	મ:	પા	શ્રી	ય

શ્રી સુપાર્શ્વનાથાય નમઃ

સાચો ઉત્તર મોકલનાર
શ્રુતિબેન - મોરબી.

૭ સૂત્ર પરિશીલન પંચિંહિય સૂત્ર - ૫

- આચાર્ય વિ. પ્રશમેશપ્રભ સૂર્ય

પંચિંહિય સૂત્ર ની વિચારણામાં આપણે આચાર્ય ભ. ના ગુણોમાં ચાર કખાયથી મુક્ત આચાર્ય ભ. હોય છે, તેથી ચાર કખાય વિશે વિવેચન ચાલી રહ્યું છે, તેમાં કોધ, માન અને માયાની વિચારણા કરી. હવે લોભ કખાયનું વિચારીયે.

લોભ એટલે પદાર્�ો પ્રત્યેની આસક્તિ, મમત્વ, લોભ એ પાપનો બાપ છે. કારણ કે લોભ સર્વ પાપનું મૂળ છે સર્વ પાપો લોભથી ઉત્પન્ન થાય છે. માટે તે બાપ છે.

ગયા અંકમાં આપણે દશવૈકાલિક સૂત્રનો પાઠ જોઈ ગયા. લોભો સવ્વ વિણાસણો। પ્રશમરતિ પ્રકરણમાં પણ કર્યું છે. સર્વગુણવિનાશન લોભાત્. લોભ આવે ગુણ જાય, લોભથી સર્વગુણનો નાશ થાય છે.

લોભી વ્યક્તિને સારાસારનો વિવેક નથી હોતો. લોભમાં પૈસા સિવાય બીજું કંઈ દેખાતું નથી. તેને કારણે સંબંધો બગડે છે. માટે એકાકી બને છે. લોભમાં મન બગડે છે. અને મન બગડે તેનું બધું જ બગડેલું સમજવું.

લોભમાં મમ્મણ શેઠ ખાલી તેલને ચોળા ખાતો સારું-સારું ખાઈ ન શકે, સારું ભોગવી ન શકે ન કોઈને દાનમાં આપી શકે. છેવટે દુર્ગતિ થાય. મમ્મણ શેઠ નરકે ગયો, લોભે સુભૂત ચક્કવતી સાતમી નરકે ગયો.

આવા ભયંકર ૪ કખાયો છે. કોધ, માન, માયા અને લોભ. આ ચારેય કખાયોને કારણે જ સંસાર વધે છે. સંસારની રખડપહી ચાલે છે. આચાર્ય ભ. આ ચાર કખાયથી મુક્ત છે.

ઇઝ અદ્વારસ ગુણોહિં સંજુતો। આચાર્ય ભગવંતો ઉપર વર્ણવેલ ૧૮ ગુણોથી યુક્ત છે. અર્થાત્ આપણે આગળ જોયું તે પ્રમાણે આચાર્ય ભ. પાંચ ઈન્દ્રિયોના વિષયોને રોકનાર. તે ૫ - ગુણ, તથા ૮ બ્રહ્મચર્યની ગુપ્તિને

ધારણ કરનાર તે ૮ ગુણ, તેમજ ચાર કખાયથી મુક્ત તે ૪ ગુણ. કુલ ૧૮ ગુણો વર્ણવ્યા તે ૧૮ ગુણોથી યુક્ત આચાર્ય ભગવંતો છે.

અહો પ્રશ્ન એ થાય કે આચાર્ય ભ. ના તે ૧૮ ગુણોની વાત ચાલે છે. તે તે ૧૮ પુરા થયા પહેલાં વચ્ચે ૧૮ ગુણોથી યુક્ત છે. એમ કેમ વાત કરી ?

અહો આચાર્ય ભ. ના તે ૧૮ ગુણોની જ વાત કરેલ છે. પરંતુ આચાર્ય ભ. ના તે ૧૮ ગુણો બે વિભાગમાં છે. હંમેશાં ગુણો બે પ્રકારના હોય (૧) દોષોને દૂર કરવા દ્વારા પ્રાપ્ત થતા ગુણ અને (૨) શુદ્ધ આચરણ દ્વારા પ્રાપ્ત થતા ગુણ.

આચાર્ય ભ. ના તે ૧૮ ગુણોમાં પ્રથમ ૧૮ ગુણોનું જે વર્ણન કરવામાં આવ્યું તે દોષોને દૂર કરવા દ્વારા પ્રાપ્ત થયેલા ગુણો છે.

પાંચ ઈન્દ્રિયોના વિષયોમાં આસક્ત બનવું, અબ્રહ્મનું સેવન કરવું અથવા તો અબ્રહ્મ નો દોષ ન થાય એ માટેના નિયમોનું પાલન ન કરવું તેમજ કખાયો કરવા આ ૫ + ૮ + ૪ = ૧૮ દોષો છે. તેનો ત્યાગ કરવા દ્વારા અર્થાત્ ઈન્દ્રિયોના સંવર દ્વારા, બ્રહ્મચર્યની ગુપ્તિને પાળવા દ્વારા, કખાયથી મુક્ત થવા દ્વારા આચાર્ય ભ. ૧૮ દોષોથી રહિત બન્યા છે. તે દોષો ને દૂર કરવા દ્વારા આચાર્ય ભ. ને ૧૮ ગુણો પ્રાપ્ત થયા છે. આ ૧૮ ગુણો ૧૮ પ્રકારના ગુણો છે.

હવે પછીના ૧૮ ગુણો જે કહેવાશે તે વિશુદ્ધ આચરણ અર્થાત્ પ્રલુબુએ બતાવેલ આચારોના પાલન દ્વારા પ્રાપ્ત થતા ગુણો છે. તેથી હવે પછીના જે ૧૮ ગુણોનું વર્ણન થશે તે બીજા પ્રકારના ગુણોનું છે.

બીજા પ્રકારના (વિશુદ્ધ આચરણ દ્વારા પ્રાપ્ત થતા) ૧૮ ગુણોનું વર્ણન કરીએ તેમાં પ્રથમ પંચ મહિન્ય

જુતો ! પાંચ મહાત્રતો થી મુક્ત.

આચાર્ય ભ. પાંચ મહાત્રતોનું વિશુદ્ધ પાલન કરનારા છે. તેથી તેઓ પાંચ મહાત્રતો થી મુક્ત છે.

પ્રત એટલે નિયમ આચાર્ય ભ. ને ઉપલક્ષણથી ઉપાધ્યાય ભ. ને તથા સાધુ ભ. ને પણ વિશિષ્ટ પાંચ નિયમોનું પાલન કરવાનું હોય છે. અર્થાત્ આચાર્ય, ઉપાધ્યાય અને સાધુ ભ. વિશિષ્ટ પાંચ નિયમો (પ્રતો) ને પાલન કરે છે.

આજ પાંચ પ્રતો શ્રાવકો ને પણ હોય છે, પરંતુ સાધુ ભ. ના પાંચ પ્રતો અને શ્રાવકોના પાંચ પ્રતોમાં ઘણો ફરક છે. તે આપણે આગળ જોઈશું. પહેલાં પાંચ મહાત્રતો કયા ? તે જોઈએ.

લગભગ પ્રતોના નામો બધાને ખબર જ હોય છે. છતાં અહીં આપણે તેને વિસ્તાર પૂર્વક છતાં સંક્ષેપમાં જોઈશું..

ઘણાને પૂછવામાં આવે કે પાંચ પ્રતોના નામ આવડે છે ? તો તુરત જવાબ મળશે. હા...પછી પૂછીએ કે ક્યા ક્યા ? તે જણાવો. તો જવાબ મળશે.

(૧) પ્રાણાત્મિક (૨) મૃષાવાદ (૩) અદ્તાદાન (૪) મૈથુન (૫) પરિગ્રહ

પછી પૂછીએ કે ભાઈ પાપ સ્થાનક ક્યા ક્યા ? તો પણ જવાબ એ જ મલે પહેલે પ્રાણાત્મિક, બીજે મૃષાવાદ... આદિ....

અરે ભાઈ ! પ્રતો પણ એ જ અને પાપસ્થાનક પણ એ જ એમ કેવી રીતે હોય ? પાપસ્થાનક અને પ્રતોના નામો એક જેવા નથી. તેમાં શું ફેરફાર છે ? આ બધી વાતો આપણે આવતા અંકે જોઈશું...

(કમશા :)

મારી પ્રાર્થના

- સુરેશ દલાલ

આંખ ઊઘડે છે અને વહેલી સવારે વળગું છું તારી સાથે વાતે. રાતે આંખ મીંચાઈ એ પહેલાં પણ હતું તારું જ નામ-સ્મરણ. તારા નામની રટણા વહે છે મારા લોહીના લયમાં. સપનામાં પણ તારી આવનજવન ચાલ્યા કરે. તમે આને જે નામ આપો તે મને મંજૂર. જપ, તપ, પ્રાર્થના, સાધના, આરાધના, દાસત્વ, સખ્ય, ભક્તિ... મને કોઈ નામ આપવામાં રસ નથી. મારો લય તો સવારથી સાંજ લગી, સાંજથી રાત લગી એક જ... નર્યું તારું નામ-સ્મરણ. નામસ્મરણ એ જીવનઃ નામવિસ્મરણ એ મરણ.

પથ કે પ્રદીપ

લેખક : આ. વિ. શ્રી ભદ્રગુપ્તસ્રિર્જી મ.સા. (પ્રિય દર્શન)

જब તક મૈં પર્યાયદૃષ્ટા હું, તબ તક શાન્તિ નહીં મિલેગી। મુઢે દ્રવ્ય દૃષ્ટ બનના ચાહિયે। શુદ્ધ આત્મદ્રવ્ય કા ચિન્તન શાન્તિ પ્રદાન કરસકતા હૈ। પર્યાયદર્શન મેં માત્ર રાગ-દ્રોષ હૈ।

“નમસ્કાર મહામંત્ર” મધ્યે “નમો” વિશે કંઈક વિશેષ.....

લેખક : જૈન જ્યોતિષી કમલેશભાઈ એસ શાહ
૯૯૯૯૭૭૬૬૮૨

ઘણાં વખતથી “વંદે વીરમ” અંકમાં આપણો નમસ્કાર મહામંત્રનો પ્રથમ શબ્દ “નમો” જે મહામંત્ર નો પ્રાણાધાર છે. અનેક ગુણ સમૂહ નો એક જ શબ્દમાં સમાવાયેલો પર્યુપાસક શબ્દ છે. આ “નમો” જ અરિહંત પરમાત્માની ભક્તિવાચક શબ્દ છે. જે અષ્કર્મહર્તા છે. “નમો” આત્માનાં સિધ્ય અવસ્થાનાં આઠ ગુણોને પ્રગટ કરે છે. “નમો” થી જ જીવ પંચમ ગુણસ્થાનકવર્તી બની શકે છે. જીવ મોક્ષમાર્ગનો પથિક બની શકે છે. “નમો” નાં માધ્યમથી જ જીવને અરિહંતાદિ પંચપરમેષ્ઠિ ભગવંતોની ઓળખ સહજ રૂપે થાય છે. જીવનાં દ્વય દારિદ્રય અને ભાવ દારિદ્રયનો નાશ “નમો” સિવાય અશક્ય છે. “નમો” ની ઉપાસના કરતાં કરતાં કંઈક આત્મા જિનભક્તિ રસિક બની આત્માનો ઉધ્યાર કરી શક્યા છે. “નમો” જ સ્વાધીન અને શાશ્વત સુખનું સરનામું છે. રાગ-દ્રેષ્ણની મંદ્તા લાવવામાં “નમો” ની પ્રચંડ શક્તિ કામ કરે છે. “નમો” જીવને આલોક-પરલોકનાં ફળ સંબંધી નિઃસ્પૃહ બનાવે છે. ક્ષયોપશમવાન બનાવે છે.

“નમો” થી જિનશાસનના નાયક, સમકિતદાતા, મોક્ષમાર્ગ પ્રદાતા, આત્મહિત ચિંતક, આધ્યાત્મિક સંસ્કાર પ્રદાતા, શરણાગત પ્રતિપાલ વૈરાગ્યની વાટ... પ્રવજ્યાનો પંથ... કટ્યાણની કેરી દર્શાવનારા સંસાર સાગરમાં દૂબી રહેલાં જીવને મોક્ષ સાગરમાં પ્રવાહિત થવાનો માર્ગ બતાવનારાં તથા સંકલ્પ-વિકલ્પોનાં વમળમાંથી છોડાવી નિર્વિકલ્પ ચિન્માત્ર સમાધિમાં નિર્મજન થવાનું બળ આપનારાં શ્રમણ સારથિ.... ધર્મ ધન્યવંતરી ગુણગણરત્નાકર નિવૃત્તિ નગરમાં નાથ એવાં શ્રી અરિહંત પરમાત્મા છે.

“નમો” શબ્દનાં ઉચ્ચારણ સાથે જ કેવળજ્ઞાની એવાં શ્રી જિનેશ્વર ભગવંતનું સ્મરણ થાય છે. તેઓ યોગીઓમાં પરમોત્તમ છે. ભક્તિમાર્ગ દર્શાવવામાં ભક્તવત્ત્સલ છે. દીર્ઘ અને વિશાળ શાસનનાં અધિપતિ છે. તેમની આજ્ઞાને વિશિષ્ટ રીતે શિરોર્ધાર્ય કરવા વાળા દેવદેવેન્દ્ર છે. અનેક લભ્યાઓથી પરિવરેલા હોવાથી અનંત લભ્ય સંપન્ન છે. શાંતરસથી યુક્ત સૌભ્ય અને શીતલ સ્વભાવવાળા છે. હરહરેશ મંગલ કરવામાં અગ્રેસર હોવાથી મંગલવરદ છે. આત્માનાં અનંતા દોષ પૈકી મુખ્ય અદારે દોષથી રહિત છે. સર્વજીવોની મનોભિલાષાને પૂર્ણ કરનારા હોવાથી વાંચિતદાયક પણ છે. જીવમાત્રનું હિત કરનારાં સ્વામી છે. નમઃ અને સ્વાહા થી યુક્ત છે. પ્રણાવમંત્ર ઊંકાર સ્વરૂપે જિન છે, હ્રોકાર સ્વરૂપે તૈલોક્યબીજધારી છે અને જ્ઞાનબીજ રૂપે શ્રીકાર યુક્ત છે. અનેક વિશિષ્ટ વિશેષાઓથી લોકોત્તમ છે.

“નમો” નાં ઉચ્ચારણ સાથે જ કલ્પના માં ન વિચારી શકાય એવાં અરિહંત ભગવંતનું ચરિત્ર માનસપટ પર ઉદ્ભવે છે. અરિહંત ભગવંત અનેક કલા-કલાપ-કલિ થી શોભી રહેલાં ચંદ્ર જેવા છે. વીતરાગ કોટિનાં શુક્લધ્યાન રૂપી અજ્ઞિથી સ્વ-પરનાં કર્મબીજનો નાશ કરવામાં સૂર્ય સમાન છે. અનંતજ્ઞાન-અનંતદર્શન-અનંતચારિત્ર-અનંતવીર્ય રૂપ અનંત ચર્તુઃગુણ થી શોભીત છે. નમોથી નમસ્કાર અને નમસ્કાર એટલે જેઓ

જગતમાં પ્રથમ સ્મરણીય - વંદનીય - આરાધનીય - ઉપાસનીય - જપનીય - પૂજનીય - એવા સર્વ ઐશ્વર્યયુક્ત અરિહ્ંત ભગવંત છે. સામાન્ય આત્માઓથી વિશેષ ગુણગુણાલંકૃત હોવાથી પરમાત્મા તરીકે પણ સંબંધોન પામે છે. ઉત્તમ કેવળજ્ઞાની હોવાથી ભૂત-ભાવિને જ્ઞાનનારાં જ્યોતિર્મય છે. પંચપરમેષ્ઠિ માં પ્રથમ મુગુટ સ્થાને બિરાજેલાં છે. અનેક વિદ્યા અને જ્ઞાનનાં પરમજ્ઞાતા હોવાથી શંકાઓનું સમાધાન કરનારાં છે. જગતમાં રહેલાં અનેક યોગીઓમાં યોગક્ષેમ કરનારાં યોગીશ્રેષ્ઠ પરમયોગી છે. મહામૂલ્યવાન રત્નત્રયી યુક્ત હોવાથી સધળાં ઐશ્વર્યનાં સ્વામી છે. અનંત અનાદિકાળનાં અજ્ઞાનને હટાવનારાં અને તમસઃનો નાશ કરનારાં દિપક જેવા છે. ઉગતાં સૂરજની દૈદિયમન સુવર્ણ સમાન કાંતિવાળો જેનો વર્ણ છે અને જેનું તેજ વીતરાગતાથી સબર છે તેવા પ્રથમ નજરે જ મોહિત થઈ જવાય તેવા અરવિંદ છે.

અનંતકાળથી આત્માને વળગેલો ભવરોગને સમાપ્ત કરનારાં તથા દુઃખ અને કલેશોને મૂળથી ઉઝેડી ને નિર્મૂળ કરનારાં પંચપરમેષ્ઠિ મંડલાગ્રેસર છે. લોકોત્તમ-લોકોત્તર પ્રભુ કહો કે વિભુ કહો... માતા કહો કે પિતા કહો... દેવ કહો કે ગુરુ કહો... પ્રાણરૂપ કહો કે મોક્ષરૂપ કહો... દાતા કહો કે ભ્રાતા કહો... નાથ કહો કે સ્વામી કહો... કલ્યાણકારી કહો કે દુરિતાપહારી કહો... સુખ કરું કહો કે સ્નેહી કહો... નિર્વિકાર કહો કે નિરંજન કહો... સાર્થવાહ કહો કે સારથિ કહો.... સર્વવિરતિ સામાયિક દાતા કહો કે દેશવિરતિ સામાયિક દાતા કહો... “નમો” સ્વરૂપે બિરાજતાં આપ જ શ્રી અરિહ્ંત છો.

મહામહેશ્વરોમાં પ્રથમ સ્થાન અરિહ્ંતનું છે. મહાજ્યોતિ સ્વરૂપે જળહળતાં હોવાથી તમેજ મહાત્મા છો. વર્ણાદાન અને રત્નત્રયીનાં દાતા હોવાથી તમે જ જગતમાં મહાશ્રીમંત અને મહાદાનેશ્વરી છો. મહામારી અને મહામોહનો સંહાર કરનારાં સેનાપતિ છો. જેમનાં સત્ત્વ પાસે સુવર્ણ પણ અલ્યમૂલ્ય થઈ જતું હોવાથી તમે જ મહાસત્ત્વશાળી છો. વળી જેમની આજ્ઞા શિરોધાર્ય કરવા ચોસેઠે ઈન્દ્રો નિત્ય તત્પર રહેતાં હોવાથી તમે જ મહેન્દ્ર છો... તમારામાં જ અનેક ઉત્તમ ગુણો આશ્રય કરી ને રહેતા હોવાથી દેહાલય પણ તમે જ છો.. દેવાલય પણ તમે જ છો... મહાલય પણ તમે છો....

શાંતિના પરમધામ અને શાંતિનાં પરમ દાતાર, શાંતિનાં પરમાણુઓને ધારણ કરનારાં શાંત મુદ્રામાં તમે શોભી રહ્યાછે.

“નમો” નાં સ્મરણ સાથે જ અનંત અનાદિકાળથી ભવભ્રમણ કરી રહેલાં ભવ્યજીવો તમે મોક્ષમાર્ગ સાથે જોડવાનારાં અરિહ્ંત તે ભગવાન યાદ આવે છે. યોગીશ્રેષ્ઠ છે. ઉત્તમ જીવોને માટે તમેજ નિયોગી છો... સામાન્ય મનુષ્યો અને મહાપુરુષો માટે શ્રેષ્ઠ આલંબનરૂપ તમેજ મહામહિમ છો. ઉત્તમગુણ રૂપી મુક્તિમાળાને ધારણ કરનારાં મહાહંસનું બિરૂદ્ધ પણ તમે જ ધરાવો છો. આ જગતમાં અનેક પુરુષો પોતાની જાતને સિદ્ધ પુરુષો કહેવડાવે છે તેમને પણ ધરણું બધુસિદ્ધ કરવાનું બાકી હોવાથી તેમને પૂર્ણ સિદ્ધત્વ પમાડનારાં મહાસિદ્ધ પણ તમેજ છો. આ જગતને હેય જ્ઞેય ને ઉપાદેયનો સમ્યક બોધ આપનારાં તમે જ છો આ વાત ભગવાન મહાવીરનાં પ્રથમ શિષ્ય-પ્રથમ ગણધર શ્રી ગૌતમ સ્વામીજીએ “જગ ચિંતામણી સૂત્રમાં” બીજ પંક્તિમાં

“જગ-ગુરુ” તરીકે સંબોધીને અરિહંત પરમાત્માને પરમ પૂજનીય પરમ આરાધનીય શ્રેષ્ઠ ગુરુ વર્ણવેલ છે. માટે નીર-ક્ષીર વિવેક જેમ હંસમાં ઘટે છે તેમ સઘળાં વિનય-વિવેક આપમાં ઘટતાં હોવાથી આપ જ સંસાર સાગરના મહાહંસ હંસાધિપતિ દેવોના દેવ અને ગુરુઓનાં પણ ગુરુ છો.

જે પરમ પુરુષ છે. શિવદાયક છે, કલ્યાણકારી છે... સ્થિર છે... જન્મ-જરા-મૃત્યુથી પર છે... અનંત અક્ષય અવ્યાબાધ સુખના સ્વામી છે જે મહાનંદી છે... જ જીવનાં ઉદ્યનાં નિમિત છે... સર્વદુઃખનો ક્ષય કરવા માટે જગ ચિંતામણિ છે... તમસઃનાશક કૈવલ્યદાયક છે... જેણે મૃતને જીતીને અમૃત અવસ્થા પ્રાપ્ત કરી લીધી છે... વળી જેનાં સ્મરણ માત્રથી જીવ નિર્વાણપદને પ્રાપ્ત કરી શકે છે... પરમ તત્ત્વ પરમ બ્રહ્મત્ત્વ પરમ શ્રેયત્ત્વ પામવા માટે છે જે મહાઆલંબન રૂપ શાંત પ્રશાંત ઉપશાંત છે તેવા પરમપુરુષો “નમો” નાં ઉદ્ગાર સાથે પૂજાય છે.... એક માત્ર “નમો” થી આવા સઘળા અરિહંતાદિ ભગવંતોમાં રહેલાં શ્રેષ્ઠ ગુરુઓનો પરિચય થાય છે.

(કમશાઃ)

કાચ્યાકુંઝ

મુનિ હેમનિલય વિ.મ.

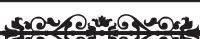
છૂટી રહ્યો ભલે ને હર એક મુજ સહારો
તૂટી રહ્યો ભલેને મુજ આશાનો મિનારો
કિસ્મતનો આજ મારો છો આથમે સિતારો
દેખાયના નિકટમાંય શાંત કોઈ આરો
તોઝાન લાખ જાગે તો પણ સફર કરીશ હું...
ખુદાર થઈ જાયો છું, ખુદાર થઈ મરીશ હું...

કેટલીક કવિતાઓ એવી હોયછે. જેનેફરી ફરીને મળવાનું મન થાય. આપણો આપણા સ્વજનોને થોડાક દિવસ થાય અને ફોન કરીએ, અને એમનો નિરામય આવાજ સાંભળીને રાજ થઈએ. એવી રીતે મનગમતા સાહિત્ય પાસે અવારનવાર જવાની પણ એક મજા હોય છે.

આ કવિતા એવા જ મિજાજની છે. કવિ ચારે તરફ છિવાઈ રહેલા અંધકાર, નિરાશા અને અસહાયપણાની વચ્ચે પણ ખુમારીની અલખ જગાવે છે.

બધી જ મુસીબતોને એક નાનકડા ‘છો’ શબ્દમાં સમાવીને આગળ ધપવાની હામ સાચવી રાખે છે.
લાખો વિષમતાઓની વચ્ચે પણ મારો સફર તો અનવરત રહેવા માટે જ સર્જયો છે. ભલે આમ કરતા અંત ને પામું તો'ય...

ખુદાર થરુ જાયો છું, ખુદાર થરુ મરીશ હું. આ એક જ પંક્તિમાં કવિ પોતાની ખુમારીને પ્રતિબિંબિત કરી આપે છે.

“વાતસલ્યભીનું હૃદય”

લે. મુ. હેમહર્ષ વિ.

“જોખ જોયા, તો પણ હોશ ગયા”

સૂરજ ઉદાસ હતો એ દા’ડે એને ચેન ન હતું.
પવન મુંજારો અનુભવતો હતો, હવા હારી ગઈ’તી...
બેચેની બેહદ હતી. વૈશાખના એ દિવસો.
પૂ. આચાર્ય મહેન્દ્રસૂરિજી નિશ્ચિત હતા. કોઈ ચિંતા એમના મુખપર દીસતી નહોતી.
કોને ખબર ? આ છેલ્લો દિ હતો.

હજુ ગઈ કાલની જ વાત કરો ને ? કોઈક સુપ્રસિદ્ધ જ્યોતિષી હતા મહેન્દ્રસૂરિજી પાસે આવ્યા હતાં. સહજ રીતે વાતમાંથી વાત નીકળી અને જ્યોતિષીએ કહ્યું આ ગુરુદેવને ૧૦ વર્ષ સુધી કોઈ જ તકલીફ આવવાની નથી. ત્યારે મુ. હેમપ્રભ વિ. પણ પાસે જ બેઠા હતાં. આ વાત સાંભળીને ખુશ થયા. ૧૦ વર્ષ સુધી તો ૨૪ કલાક ગુરુદેવના સહવાસને માણશું.

પણ, કાળની કોને ખબર છે ? ઘણાં શત્રુઓને જીતનારાં રાજા-મહારાજા પણ કાળને જીતી શક્યાં નથી. બૃહસ્પતિ પૃથ્વી પર આવે, તો પણ આયુષ્યનું નિશ્ચિત ન કહી શકે.

સ. ૨૦૨૨ ની સાલ વૈ. વદ ૧૦ ની કાળમુખી સવાર પડી છે. આજે સૂર્ય કંઈક અંગારા વધારે વરસાવી રહ્યો છે. એવું લાગે છે કંઈક અધિત્ત બનવાનું છે અને બપોર પછીની સાંજ પડી.

પૂ. આચાર્ય ભગવંતશ્રી મુ. તેજપ્રભ વિ. મ. અને મુ. હેમપ્રભ વિ. મ. ને સાથે લઈને સ્થંડિલભૂમિ અર્થે બહાર નદીએ ગયા. ગચ્છાધિપતિ થયા પણ પૂ. શ્રી શુદ્ધભૂમિમાં જ વડી શંકા માટે જતાં. પૂજ્યશ્રી અંદર ગયાં છે. મુ. હેમપ્રભ વિ. બહાર ઊભા છે. આજે દરરોજ કરતાં વધારે વાર લાગી. એટલે, થોડા ખસીને સામે નજર કરી.

મુનિભગવંત એકદમ ઝબકી ગયાં. આ શું ?

ગચ્છાધિપતિ શ્રી ઢળી પડવાં હતાં.

આજુબાજુમાંથી બંગલાવાળાઓને બોલાવ્યાં અને બંગલામાં ગુરુદેવને લઈ ગયાં. ડૉક્ટર આવ્યાં ‘body cheak’ કરી છે.

ડૉક્ટર થોડીવારમાં બોલ્યાં, અંદરથી જીવ નીકળી ગયો છે.

આયુષ્ય ખતમ.

ચરિત્રાનાયકશ્રીના જીવન પ્રાણધાર ચાલ્યા ગયા અને મુખમાં શબ્દો રમતાં થઈ ગયાં.

માના કી આજ હમ અકેલે રહ ગયે, જુદાઈ કે આઁસુ આઁખો સે બહ ગયે। રોતે હુયે કો કૌન ચૂપકરાયેગા, જો ચૂપ કરતે થે વહીજબ રોને કો કહ ગયે।

પેલા, જોખીજીનું જોખ ખોટું પડ્યું

હે ભગવાન, “જોખ જોયા તો પણ હોંશ ગયાં”

બીજા દિવસે સ્મશાન યાત્રા નીકળી. ૧૦ વર્ષના જોખ જોનારા જ્યોતિષી પાલખી યાત્રામાં જોડાયા હતાં.

શાસ્ત્રના શબ્દો પ્રત્યક્ષ બનીને આવ્યા

“તીનિ જણા અણુલગા, રોગો અજરા અમચ્ચૂ અ”

વૈ.વદ.૮ ની સંધ્યાએ ભાખેલું ૧૦ વર્ષનું જોખ

૨૪ કલાક પછીની દશમે ખતમ થઈ ગયું.

નૂતન મુનિના ૫ વર્ષના દિક્ષા પર્યાપ્તમાં ગુરુદેવનો જીવન પર્યાપ્ત અસ્ત થયો.

૫ વર્ષ ગુમાવેલા ગુરુને ૫૦ વર્ષ પણ યાદ કરીને બાળકની જેમ રડે છે.

કહેવાય છે કે,

પ્રેમ કરવો એટલે એકમેક સાથે વૃધ્ય થવું તે

પ્રેમ એટલે સક્રિય સમજણ.

લગની હોય તો લગન

ઓળખ હોય તો આત્મીયતા

પરિચય હોય તો પ્રાણય, હસ્તમેળાપથી હૃદય મેળાપ.

પેલી, સુરેશ દલાલની પંક્તિ છે ને....

- જ્યાં જ્યાં નજર મારી ઠરે યાદી ભરી ત્યાં આપની.
આંસુ મહીં એ આંખથી યાદી જરે છે આપની.
- માશુકોના ગાલની લાલી મહીં લાલી, અને
જ્યાં જ્યાં ચમન જ્યાં જ્યાં ગુલો ત્યાં ત્યાં નિશાની આપની.
- દેખી બૂરાઈના ડંરુ હું, શી ફિકર છે પાપની ?
ધોવા બૂરાઈને બધે ગંગા વહે છે આપની...

સુખી શવાની યાવી... ●

જૈન જ્યોતિષી કુમલેશ શાહ
મો.ન. ૯૮૮૮૩ ૯૮૬૬૨

- (૧) આપણાં સંતાન - બેટા / બેટી કોઈપણ ગલત-ખરાબ સોબત-સંગતમાં છે અને મર્યાદા બહાર આચરણ કરે છે. સમજાવવા ઇંતા પણ તે છૂટતું નથી. આજકાલ આ સમસ્યા ઘેર ઘેર વધી ગઈ છે. તો તે છોડાવવા આ ઉપાય છે. આ ઉપાય વડીલ મા-બાપ કે હિતેચું ભાઈ-બેન કરી શકે છે પણ ચૂપચાપ કરવુ ગલતસોબતમાં પડેલ સંતાનનું પહેરેલું જૂનું પુરાનું વસ્ત્ર લેવું તેને ગંગાજળમાં ડુબાડવું ધોવું માત્ર પાણીનો ઉપયોગ કરવો સાબુ નહિ. અને સૂક્વવું આવું એક જ દિવસ માં ઉ વાર એકી સાથે ગંગાજળમાં ડુબાડવું નીતારવું એમ ઉ વખત કરવું પછી તે વસ્ત્ર ધૂપમાં સૂક્વવું. પછી તે વસ્ત્ર પર હલ્દી-ગંગાજળ મીક્સ કરી જાડું દ્રાવણ તૈયાર કરી તે વસ્ત્ર પર અનામિકા આંગળી વડે ૧ મોટો સાથિયો કરવો. સાથિયો સૌથી મોટી સાઈઝનો કરવો પછી તેનાં પર ઉ ચમચી તુલસીનાં પાનનો રસ છાંટાયું પછી તેની સામે બેસી ૧ માળા નવકારની ગણવી. પરમાત્મા-સરસ્વતીને તેને સદ્ગુણ્ય આપવાની વિનંતી કરવી. પછી તે વસ્ત્ર તેના સૂર્ય જવાનાં ઓશીકાનાં ભીતરમાં સેટ કરવું અને તે વ્યક્તિને જ તે ઓશીકાનો ઉપયોગ કરવા દેવો. માત્ર એક જ વાર આ પ્રયોગ કરવો. ધીમે ધીમે તે વ્યક્તિની બુદ્ધિ સંન્માર્ગ જાગ્રત થશે અને ગલત સોબત છુટી જશે. મા-બાપની પીડામાં રાહત થશે. શુદ્ધ હેતુ બુધ્ધિ થી આ પ્રયોગ કરવો.
- (૨) જે પુરુષોની પત્ની બિમાર રહે છે અથવા રોગ મટો નથી તેવા પુરુષોએ રોજ ગાયનાં કુંધ નાં ભાગે ૧૫ મીનીટ જમણાં હાથથી સ્પર્શ રહેવું તથા યથાશક્તિ ગોળ-રોટલી ખવડાવવાથી તેની પત્નીનો રોગ જાય અને આયુષ્ય વધે છે. રોજ શ્રદ્ધાપૂર્વક કરવું. ગાયને સ્પર્શ કરતી વખતે માત્ર નવકાર જ ગણવા.
- (૩) હાલ વેપાર / નોકરી કરતાં લોકો ધનની કમીથી પરેશાન છે તો આ રહ્યો રામભાણ ૧૦૦% ખાતરી વાળો ઉપાય..... ઘરની કોઈપણ કન્યા / સ્ત્રીએ દર શુક્કવારે સાંજે ઉ વાગે ફીક્સ ટાઇમે ઘરનાં દરેક ખૂણા-જગા પર ૨૫૦ ગ્રામ શુદ્ધ ગુલાબજલનો માત્ર સ્પ્રે કરવો. કોઈ પણ મંત્ર ગણવાની જરૂર નથી. દર શુક્કવારે નિયમિત કરવું.
- (૪) દરેક પ્રકારનાં રોગ-શોક-આધિ-વ્યાધિ ને ઉપાધિ થી ગ્રસિત જીવોએ લજાવંતી - કટ - લોથ - સુરપંખા - હલ્દી -પીળી સરસવ - ખેરજરી - કાંગની અને જટામાંસી કૂટી પાવડર બનાવી ઉકાળી તેનાંથી સ્નાન કરવાથી કર્મજન્ય દોષો શાંત થાયછે દર સુદ-વદની ૪-૬-૧૪ તીથીએ ખાસ કરવું જોઈએ.
- (૫) કોઈપણ કાર્યમાં વારંવાર નિષ્ફળતા મળતી હોય કે ધારેલું કામ પૂર્ણ ન થતું હોય કે દરેક કાર્ય ઉલ્ટા પડતાં હોય કે વીલા મોંએ નિરાશ થઈ પાછા આવવું પડતું હોય તેવી ભાગ્યહીન વ્યક્તિઓએ કોઈપણ શુભ કાર્ય કરતાં પહેલાં પ્રથમ દરવાજા સુધી જવું ત્યાં ૧ વાટકીમાં જલ-ચમચી રાખવી. પછી ત્યાંથી પુનઃ પાછળ જોયા વગાર સાત ડગલા પાછા જવું ફરી દરવાજા સુધી સીધાં આવવું ત્યાં પડેલી વાટકીમાંથી ૧ ચમચી જલ ડાબા પગ પર રેડવું અને ચંપલ પહેરી કામે જવું તો અલ્ય મહેનતે કાર્યમાં સફળતા મળે છે અને વિનંદ દૂર થાય છે.

૭૮ કેટલાક ભાવિ બજાવોની અરકણ કરીને દૂરદેશી બતાવીએ

કૌશલ શાહ

સાધના કેમ્પસ મો.નં. ૯૪૨૬૩૫૦૪૬૦

કેટલાક વિષયો કે બાબત એવા હોય છે કે તે અંગે આપણે દૂરદેશી બતાવી શકીએ - જો આપણે તે રીતે વિચારવા તત્પર હોઈએ તો. ભવિષ્યમાં શું બનવાનું છે તે કોઈ જાણતું નથી, પણ ઘણા પ્રસંગો અંગે અટકળ કરવાનું સરળ છે. તેમાં આપણા અનુભવ અને સમય મદદરૂપ નીવડે છે. તેની સહાય લઈએ તો 'પાણી પહેલાં પાણ બાંધવા' જેટલી દૂરદેશી બતાવી જ શકાય.

મારાં એક મિત્રનાં પત્ની સગર્ભા હતાં. તેવાં સંજોગમાં, છોકરો આવશે કે છોકરી તે અંગે પતિપત્ની બંને વિચાર કરતાં થઈ જાય છે. સામાન્યતઃ હિંદુ કુટુંબમાં 'પોતાનો વંશવેલો ચાલુ રહે એવી નીતિ' માટે જંખના રહે છે. તેથી છોકરો જ જન્મે તેવી તૃષ્ણા થતી જોવા મળે છે. ને ઘણાખરા કિસ્સામાં છોકરી જન્મે ત્યારે નિરાશ થઈ જાય છે. પતિ-પત્ની ભલે ગમે તેટલી ઉદારતા બતાવી શકે તો પણ તેમનાં સગાંવહાલાં પોતાના ચહેરાપર અણગમતો ભાવ વ્યક્ત કર્યા વિના રહી શકતા નથી. તેવાં સંજોગમાં, 'હા, લક્ષ્મીજી પધાર્યા' એ પ્રકારે આશ્વાસન માણી લેવાનું પ્રચલિત છે. પણ એ કથન બોલાય ત્યારે તેમાં એવો ઉમળકો બહુ કમી જોવા મળે છે.

આવા સામાજિક વલાશથી મારા મિત્ર અજાણ હોય તેવું તો બને જ કેમ? એટલે તેમણે યોગ્ય સમયે પોતાની ઈચ્છા જાહેર કરવા માંસી. 'મને તો બેબી આવે તેની હોંશ છે.' પોતાનો આ મત પત્નીને વારંવાર કહેતા રહેલા.

એ જાણ્યા બાદ, તેમના એક સ્નેહીએ અનાયાસે તેને પૂછ્યું : 'બીજા લોકો તો છોકરો જન્મે તે માટે તલસતા હોય છે. એ માટે, કોઈ સલાહ આપે કે તમે ફલાણા બાબા પાસે જાઓ. તે તમને પ્રસાદ આપણે તો તમારે ત્યાં છોકરો જન્મશે.' તો તેની પાસે પહોંચી જાય તેવાય મૂરખાઓ આપણે ત્યાં વસે છે. ને તે સારુ દોરાધાગા પહેરવાની સલાહ આપે તો તેમ પણ કરશે. તો તમે વળી, 'બેબી, બેબી' એવી વાત કરો છો? તેનું કારણ?

હા, હું સમજું છું કે જો છોકરી જન્મે તો કેટલાંક સગાંવહાલાં નિરાશ થઈ જાય. તેથી હું માનસિક રીતે મારાં પત્નીને તૈયાર કરી રહ્યો છું. જો ધરમાં છોકરો જન્મે તો એને વધાવી લેવાનો છે. તે સંજોગમાં, છોકરીનો જન્મ થતાં કોઈને કશો વસવસો ન થાય તે સારુ હું ભૂમિકા તૈયાર કરી રહ્યો છું. 'હું પણ છોકરીને જંખી રહ્યો છું! એવો વિશ્વાસ પત્નીને આપતો રહું તો તે માનશે : 'આમ તો મારા પતિની જે ઈચ્છા હતી તે જ પ્રમાણે થયું.' એટલે તેને સગાંવહાલાંઓ પોતાની દશ્ય કે અદશ્ય નારાજ બતાવે તો પણ તેને મારા કથનની અને તૈયારીની હુંઝ મળતી રહેશે.'

હકીકતમાં, મારા મિત્ર જાણતા હતા કે આવી બાબતમાં કુદરત જે કહે તે જ થવા પામે છે, તેમાં માણસનું ધાર્યું થાય તેવી શક્યતા નથી. પણ જે પરિણામ આવે તે સ્વીકાર્ય નીવડે તે માટેની ભૂમિકા રચી કાઢી હતી. આ હતી તેમની દૂરદેશી.

પણ આવી દૂરદેશી ઘણા લોકો બતાવી શકતાં નથી. તે માટે, ભાવિ પરિણામનો ખ્યાલ કરી કેવું પગલું ભરવું હિતાવહ ગણાય તેની સમજ બતાવી શકતાં નથી. તે અંગેની સૂઝ મને એક વેપારી પાસેથી મળી હતી.

એ વેપારીએ એક વાર પોતાના દીકરાને કહ્યું : 'તું ધનસુખકાકાને ત્યાં જ અને એમને કહે કે 'અમારા ધંધા

માટે દસ હજાર રૂપિયાની જરૂર છે. તો એક અઠવાડિયા માટે ઉધીના આપશો ?”

તે સાંભળી દીકરાંએ કહ્યું : ‘આપણને ક્યાં હમણાં પૈસાની જરૂર છે ? બેંકમાં તો ભારે સિલક બોલે છે !’

બાપે કહ્યું : ‘હા, અત્યારે જ એવી રકમ ઉધીની માંગવાનો સાચો સમય છે. જો ધનસુખકાકા તે આપે તો સારી વાત છે. ને આપે તો ત્રણ દિવસ રહીને તે પાછી વાળી આપીશું. ને ન આપી શકે તો ‘ભલે ત્યારે. જેવી તમારી સગવડ’, એમ કહી પાછો ચાલ્યો આવજે. આપણને અત્યારે કશી તકલીફ નથી એટલે કોઈ ચિંતાનું કારણ નથી. પણ, આ રીતે બેત્રાણ વાર રકમ માગી લાવીને તરતપાછી આપી દઈએ તો આપણી શાખ બંધાય. તેમને આપણા પર વિશ્વાસ બેસે. એટલે, જ્યારે ખરેખરી જરૂર પડે ત્યારે રકમ માંગતાં સંકોચ નહિ થાય અને વિશ્વાસ થયો હોય તો બેશક, એમને સગવડ હોય તો રકમ ઉધીની આપવામાં સંદેહ ન થાય.’

એ જ વેપારી પાસેથી હું બીજો પણ એક પાઠ શીખ્યો. તેમણે કહેલું : ‘આ તો વેપાર છે. ક્યારેક પૈસાની છૂટ પણ હોય, અને ક્યારેક પૈસાની તંગી પણ થતી હોય. તેવે ટાંકણે ક્યારેક લોકોનાં પૈસા સમયસર ચૂકવતાં મુશ્કેલી પણ પડે. તેવી પરિસ્થિતિમાં ‘પૈસા ક્યારે ચૂકવીશું’ તેનો વાયદો પણ આપવો પડે. માનો કે મેં ત્રીસમી માર્યાનો વાયદો આપ્યો હોય, પણ તે દરમિયાન કશી વ્યવસ્થા ન થઈ હોય ત્યારે ખોટા પડવાનું થાય. તે સંજોગોમાં હું એ લેણદાર સમક્ષ હંમેશ વાયદાના બે દિવસ અગાઉ હાજર થઈ જતો. ને માઝીના સૂરે કહેતો : ‘મેં આપને જે વાયદો આપ્યો છે તે પાણી શકું એમ નથી. માટે જે રકમ આપવાની હતી, જેના પર મારી પાકી ગણતરી હતી તેને આધારે મેં આપને વાયદો આપ્યો હતો તે આપી શકાય તેમ નથી. તે દેણદારને કુટુંબમાં કંઈક મરણ થયું છે. એટલે અચાનક મુંબઈ ચાલ્યા જવું પડ્યું છે. તેથી મારી રકમ અટકે છે. તો હું દસેક દહાડા બાદ આપની રકમ ચૂકવું તો તે ચલાવી લેશો ? હું સામે ચાલીને, વાયદાના બે દિવસ પહેલાં હાજર થઈ જતો એટલે મારી શાખ ઘણી સારી પડતી. મને લેણું ચૂકવવાની નિષ્ઠા છે તેની ખાતરી થતી. એટલે જે તે લેણદાર પોતે જ કહેતા : ‘કશો વાંધો નહિ. ભલે દસ દિવસ થતા. એટલી રાહ જોઈશું.’

જ્યારે તમારે કશી રકમ ચૂકવવાની હોય કે અમુક કામ કરી આપવાનો વાયદો આપ્યો હોય, ને તે શક્ય ન હોય ત્યારે એ બાબતની અવગણના કરવી કોઈ રીતે હિતાવહ નથી. સામા માણસનો તમારે માટે અભિપ્રાય બદલાઈ જાય છે. ભવિષ્યમાં બીજી વાર કામ પાડવું હોય ત્યારે આપણો અનુભવ તેને યાદ આવ્યા વિના રહેતો નથી. તે સંજોગમાં વિશ્વાસ પેદા કરવો એ કઠળ થઈ જાય છે. તેને બદલે, તમે સમયસર જઈને તમારી અશક્તિ જહેર કરી દો તો તે સાચી દૂરંદેશી દરે છે.

કોઈક પ્રસંગ અનુસાર સંયુક્ત કુટુંબની વ્યક્તિએ બહારગામ જવું પડે છે. તે વેળા ઘરમાંના નાનાં બાળકોને તેની માયા થઈ ગઈ હોય, ત્યારે આવી દૂરંદેશી બહુ ઉપકારક થઈ પડે. ઘરમાંની એ વ્યક્તિ - તે સંભવત : દાદા કે દાદી હોય ત્યારે - ની ગેરહાજરી બાળકો સહી શકતા નથી. એવો અભાવ અણધાર્યો નીવડતો હોય તેઓ હીજરાતા રહે છે. આવી ગેરહાજરીની શક્યતા જણાય તે પહેલેથી બાળકોને માનસિક રીતે તૈયાર કરતા રહેવાના હોય અને ત્યારે તેમને એનો આધાત કમી પહોંચે છે. એ સારુ અઠવાડિયા પછી આવનારી ગેરહાજરીનો ખ્યાલ બાળકને આપી દેવાની ભલામણ છે. તો એવી સાવચેતી બાળકને આવનારા પ્રસંગ અંગે વધારે સત્ય બતાવે છે.

ગરીબ છોકરી અને શિયાળાની રાત

ડૉ. આઈ. કે. વીજળીવાળા

પરદેશની વાત છે. શિયાળાની રાત હતી. એ વરસની સૌથી વધારે ઠંડી કદાચ એ દિવસે પડી હતી. ચારે તરફ સન્નાટો છવાઈ ગયો હતો. એ વખતે દસેક વરસની એક ખૂબ જ અમીર ઘરની દીકરી પોતાના રૂમમાં રેશમી રજાઈ અને સારામાં સારા ઊનના બનેલા ધાબળામાં વીટળાઈને સૂવાની તૈયારી કરી રહી હતી. એની માતા એને થોડી વાર પહેલાં જ સુવડાવી, રૂમહીટર શરૂ કરીને ગઈ હતી. નાની દીકરી સૂતાં પહેલાં બે હાથ જોડી ભગવાનને પ્રાર્થના કરી રહી હતી.

એ જ વખતે એના રૂમની રસ્તા તરફની બારી પવનના સુસવાટાથી ખૂલી ગઈ, કદાચ એની માતાએ એ બરાબર બંધ નહીં કરી હોય. બારી ખૂલતાં જ એ હુંકાળા રૂમમાં ઠંડો પવન ફેલાઈ ગયો. પોતાની માને બોલાવીને હેરાન કરવા કરતાં પોતે જ બારી બંધ કરી દે તો વધારે સારું એમ વિચારીને એ છોકરી બારી બંધ કરવા ઊઠી. જ્યાં એ બારી બંધ કરવા જાય છે ત્યાં જ એના કાને કોઈના રડવાનો અવાજ પડ્યો. થોડીક બીક સાથે એણે બહાર જોયું તો બહાર સ્ટ્રીટલાઈટના થાંબલા નીચે એના જેવડી જ એક છોકરી છાપાં વીટાળીને ટૂંટિયું વાળીને બેઠી હતી. એની પાસે ઓફવા માટે બે-ચાર છાપાં સિવાય બીજું કંઈ જ નહોતું. ટાઢથી ગ્રાસીને એ છોકરી વારેવારે જોરથી દૂસરું ભરી લેતી હતી.

પોતાની રૂમમાં હીટર ચાલુ હોવા છતાં જો આટલું બધું ઓફવું પડતું હોય તો પેલી ગરીબ છોકરી પાસે તો કંઈ જ નહોતું. એ ધનવાન છોકરીનું હૈયું ભરાઈ આવ્યું. એને પેલી ગરીબ છોકરીની ખૂબ દયા આવી. બે-ચાર ક્ષાળ વિચારીને એણે પેલી ગરીબ છોકરીને બૂમ પાડી. એને આગળના બારણે આવવાનું કહીને એણે બારી બંધ કરી.

ઘરમાં બધાં સૂઈ ગયાં હતાં. એટલે એણે જ ઘરના સ્ટોરરૂમમાંથી એક જૂની રજાઈ અને ઓશીકું કાઢ્યાં. કોઈને ખલેલ ન પહોંચે તેવી રીતે હળવે હળવે બંને વસ્તુઓ લઈ એ આગળના દરવાજે પહોંચ્યી. ધીમેથી બારણું ખોલ્યું. પેલી ગરીબ છોકરી એ રાતની બયંકર ઠંડીમાં ટૂંકવાતી ઊભી હતી. એના હાથપગ સાવ થીજ ગયા હશે એ એના દેખાવ પરથી સ્પષ્ટ દેખાઈ આવતું હતું. પૈસાદાર છોકરીના હાથમાંથી જૂની રજાઈ અને ઓશીકું લેતી વખતે એની આંખમાંથી આંસુની ધાર વહેતી હતી પણ એના હોઠ પર આભારનું રિમિટ હતું. ત્યાર પછી બંને છોકરીઓ શાંતિથી સૂઈ ગઈ. એક ઘરમાં અને બીજી શેરીમાં થાંબલા નીચે. બંનેના મોઢા પર આનંદની આભા પથરાયેલી હતી.

બીજા દિવસે ઊઠાવેંત અમીર છોકરીએ પોતાની માતાને બધી વાત કરી. માસે રાજી થઈને પોતાની દીકરીના કૃત્યને બિરદાવતાં એને વહાલથી ગળે વળગાડી દીધી.

એ સવારે દસેક વાગ્યાની આસપાસ અમીર છોકરીના ઘરનું બારણું ખખડાવ્યું. સંજોગવશાત્ર એ વખતે પેલી અમીર છોકરી જ ડ્રોઇંગરુમમાં હતી એટલે ઓણે જ દરવાજો ખોલ્યો. જોયું તો કાલ રાતવાળી પેલી ગરીબ છોકરી હાથમાં વ્યવસ્થિત રીતે, સંકેલેવી રજાઈ અને ઓશીકું લઈને ઊભી હતી. અમીર છોકરીને જ સામે જોઈ એ ગરીબ દીકરી બોલી : ‘બહેન, તારો ખૂબ જ આભાર. મારાં મા-બાપ મરી ગયાં છે. મારા જેવી અનાથ છોકરી તને બીજું શું કહી શકે ? જો તેં મને ગઈ કાલે આ રજાઈ ન આપી હોત તો કદાચ કાલે રાતે હું ઠંડીથી મરી જાત. આ રજાઈ અને ઓશીકું મારે રાખી લેવું એવું કંઈ તે નહોંનું કહ્યું એટલે હું એ પાછાં આપવાં આવી છું. કદાચ એ બંને વસ્તુ તમારે જોઈતી પણ હોય !’ એટલું કહી ઓણે રજાઈ-ઓશીકું આપવા હાથ લંબાવ્યો.

અત્યાર સુધી ચૂંપચાપ બધું સાંભળી રહેલી અમીર છોકરીએ હાથ લાંબો કર્યો. ગરીબ છોકરીના હાથમાંથી એ બંને વસ્તુ લેતાં એ બોલી, ‘એકદમ સાચી વાત છે, અમારે આ બંને વસ્તુઓની ખરેખર જરૂર છે !’

પેલી ગરીબ છોકરીનું મોં પડી ગયું. એને આવી અપેક્ષા કે ગણતરી નહોતી. એને તો એમ જ હતું કે બંગલામાં રહેતા ધનિકોને વળી એક બિખારી છોકરીએ વાપરેલ રજાઈ-ઓશીકાનું શું મહત્વ હોય ? એવી વસ્તુઓ એ લોકો પાછી ન જ લે ! પણ અહીંયા તો ઊંધું જ બન્યું ! એ અમીર છોકરીએ તો બિખારીની વાપરેલ વસ્તુઓ પણ પાછી લઈ લીધી ! એનો અર્થ એ જ કે એ રાતથી ફરી વખત કાતિલ ઠંડીનો સામનો કરવાનો ! તો શું ભગવાને ફક્ત એક રાત પૂરતી જ રાહત મોકલી હતી ? આવું બધું વિચારતી ઉદાસ મને ને ઊતરેલા ચહેરે એ પાછી ફરી. હળવે પગલે દરવાજા તરફ ચાલતી વખતે પોતાના ભમરાળા ભાગ્યનો અને મરેલાં મા-બાપનો વિચાર આવતાં એના ગાલ પર આંસુના રેલા ઊતરવા શરૂ થઈ ગયા.

હજુ તો મુખ્ય દરવાજાથી એ ગરીબ છોકરી થોડાં ડગલાં જ દૂર હશે ત્યાં જ એના ખબા પર કોઈના હાથનો સ્પર્શ થયો. આંસુભરી આંખે એણો પાછા ફરીને જોયું તો પેલી અમીર છોકરી હાથમાં રેશમ અને ઊનની બનેલી નવી-નક્કોર રજાઈ, એવું જ નવું ઓશીકું અને પાથરવા માટેનું કપડું હાથમાં લઈને ઊભી હતી. એની આંખમાં પણ ઝળજળિયાં હતાં. એ બધી વસ્તુઓ ગરીબ છોકરીના હાથમાં મૂકૃતાં એ એટલું જ બોલી કે, ‘મારી માસે કહ્યું છે કે બધું નવું હશે તો આખો શિયાળો ચાલશે !’ એનાથી વધારે એ પણ કંઈ બોલી ન શકી.

થોડીવાર બંને છોકરીઓ એકબીજા સામે જોઈને રડતી ઊભી રહી. પછી આંખથી જ અમીર છોકરીનો આભાર માની એ ગરીબ છોકરી દરવાજા તરફ આગળ વધી. જો કે એ વખતે પણ એની આંખોમાં આંસુ તો હતાં જ, પરંતુ આ વખતે એ આંસુ ખુશીનાં હતાં એ સ્પષ્ટ દેખાઈ આવતું હતું.

૭ સમાચાર દર્પણ

- ▲ ગચ્છાધિપતિ પ. પૂ. આચાર્યદેવ શ્રીમદ્ વિજય હેમપ્રભસૂરીશ્વરજી મ.સા.ની પાવન નિશ્રામાં શ્રી મહેસાણા ઉપનગર જૈન સંઘ મધ્યે ચાર્તુમાસિક આરાધના, ૭ સાધુ ભ., ૧૦ સાધ્વીજી મ.ને યોગોદ્વાહનની સાધના તથા શ્રી સંઘમાં ૧૦૫ આરાધકોને સિદ્ધિતપની તપારાધના સુંદર થઈ. પર્યુષણ મહાપર્વની સાધના ઉલ્લાસ મય - આનંદપૂર્વક થઈ.
- ▲ પ. પૂ. આચાર્યદેવ શ્રીમદ્ વિજય પ્રશમેશપ્રભસૂરીશ્વરજી મ.સા.ની પાવન નિશ્રામાં જોધપુર મધ્યે.
- ▲ ૧ કરોડ નવકાર મન્ત્રની સાધના અર્થે નવકાર પહૃતી સ્થાપના, કુંભસ્થાપના, અખંડ દીપક સ્થાપનાટિ પૂર્વક ઉલ્લાસ પૂર્વક થઈ.
- ▲ શા.સુ. ૫ શ્રી નેમિનાથ પ્રભુના જન્મકલ્યાણક નિમિત્તે સૌધર્મ આદિ ઈન્દ્રો પ્રભુને, વરધોડા પૂર્વક મેરુ પર્વત ઉપર લઈ જઈ અપૂર્વ સ્નાત્ર મહોત્સવનો કાર્યક્રમ આનંદ પૂર્વક સંપન્ન થયો.
- ▲ સંગીત સાથે નવકાર મહામન્ત્ર જાપ સાધનાનો કાર્યક્રમ સુંદર રીતે થયો.
- ▲ પર્યુષણ મહાપર્વની આરાધના સુંદરમય થઈ.
- ▲ ભા. સુ. ૧૦ (બીજી) ના ગોરં કે તલાવ શ્રી ચિંતામણિ પાર્શ્વનાથ જિનાલયની ધ્વાજારોહણ વિધિ સાનંદ સંપન્ન થઈ.

કુષડા કેરા બાગમાં

શ્લોક

જ્ઞાન દર્શન ચારિત્ર રત્નત્રિત્ર ભાજને ।
મનુષ્યત્વે પાપકર્મ સ્વર્ગભાણે સૂરોયમે ॥

અર્થ: જ્ઞાન દર્શન ચારિત્ર ની આરાધનાર્થે મલેલ મનુષ્ય ભવમાં પાપ કર્મ થાય છે, તો તે સોનાના પ્યાલામાં દાડ પીવા જેવી વાત કહેવાય.

કાવ્ય

દુઃખીને દર્દીઓ કોઈ, ભૂલેલા માર્ગવાળાને,
વિસામો આપવા ઘરની ઉદાડી રાખજો બારી,
ગરીબની દાદ સાંભળવા, અવરના દુઃખને દળવા,
તમારા કર્ણ - નેઓની, ઉદાડી રાખજો બારી,
અતિ ઉજાસ કરનારા, તિમિરનો નાશ કરનારા,
કિરણને આપવા સાલં, ઉદાડી રાખજો બારી,
થયેલાં દુષ્ટકર્મના, છૂટા જંજુરથી થાવા
જરા સલ્કર્મની નહાની, ઉદાડી રાખજો બારી...

(પ્રભાશંકર પહુંની)

- ઈરાનના રણપ્રદેશમાં ‘બીન’ વાધ જેવો અવાજ સંભળાય છે.
- મધ્ય એશિયાના ‘ટકલા-માકાન’ પ્રદેશમાં સૂરીલી સીસોટીઓનો અવાજ સંભળાય છે.
- ક્યારેય વાધનો પણ અવાજ સંભળાય છે.
- દ. અમેરિકાના ‘સ્કૂર્ફ’ નાદીના રેતાળ પ્રદેશમાં સંગીતમય અવાજ સંભળાય છે.
- ૧૧-૦૨-૧૮૫૯ ના વેલ્સએશ પર્વત માળાઓમાં સવારે ૧૧ વાગે વરસાદ સાથે માછલી પણ પડતી હતી. ખેડુત ‘જણોન લેવિસ’ ખેડુતે આશ્ર્ય સાથે કેટલીક માછલીઓ મોટા ટોપલામાં ઝીલી. તેણે દર્શિયાઈ વિચારી ખારા પાણીમાં નાખી તો મરી ગઈ. કેટલીક માછલીઓ ને મીઠા પાણીમાં રાખી. બહુકાળ જીવતી રહી.
- ભારતમાં પણ ૧૮૩૩ તથા ૧૮૩૬ માં ફિલેહુરમાં અને અલ્હાબાદમાં માછલીઓનો વરસાદ થયો હતો.
- જેસરમેરમા અમુક સમયે કેટલાક પ્રદેશોમાં દર્જનક પીડાના ચિંતારો સંભળાય છે. ઘણી તપાસ કરવા છતાં કોઈ ત્યાં ઘાયલ મલતું નથી.

દિનભરની દિલ્હી

સુવાક્ય

“વ્યક્તિમાં રહેલી પ્રતિભાની સાચી પરખ તો
મુશ્કેલીના સમયમાં જ થાય છે.”

શાયરી

“કહેતા નહી પ્રભુને કે સમસ્યા વિકટ છે,
કહી દો સમસ્યાને પ્રભુ મારી નિકટ છે.”

દાસ્યમ्

એક નેતાનું મૃત્યું થયું. ખુબ લાકડા નાખ્યા તો ય ન બણ્યા. એટલે
બીજા થોડા વધારે નાખ્યા. તોય ન બણ્યા. છેવટે ખુરશી નાખ્યી, ત્યારે મેળ પડ્યો.

ચંદ્રપ્રભ સ્વામિને નમ:

શબ્દ સુડોકુ - ૬

પ્ર	મ:				ચં			
સ્વા	ભ			મિ	ન		ચં	પ્ર
		ચં		ને		મ:	સ્વા	
	ન	મ:		સ્વા	પ્ર		ભ	ને
મિ	ચં		ભ	મ:		દ્ર	ભ	
	પ્ર	ભ		ચં		ન		
ને	સ્વા		ન	પ્ર		દ્ર	ભ	
			મિ			ને	મ:	

સૂચના :-

- આ સુડોકુ માં 3X3 નવ ચોકઠા છે. દરેકમાં નવ નવ ખાના છે.
- આ નવે ચોકઠાના નવ નવ ખાનામાં ચંદ્રપ્રભસ્વામિને નમઃ ના નવ અક્ષરો મુકવા.
- એક લાઈન કે એક ચોકઠામાં ૬ અક્ષર બીજુ વાર ન આવવો જોઈએ. તેમજ એકેચ અક્ષર બાકી ન રહેવો જોઈએ.
- ... તો લો ઉઠાવો પેન... શરૂ કરો ખાના ભરવાનું.
- આ સુડોકુ ભરીને તા. ૧૫-૧૦-૨૦૧૭ સુધીમાં કાર્યાલયના સરનામે મોકલી આપવું.
- સાચા જવાબો મોકલનારનું નામ “વંદે વીરમ્” અંકમાં પ્રગટ કરવામાં આવશે.

તા.ક. : આ “શબ્દ સુડોકુ” ખૂબ સરલ છે. પૂરવાની કોશીષ કરવી.

૭૮ હાસ્ય મેવ જગતે

કેટલાક યુવાનો ફરવા નીકબ્યા. એક હોટલમાં ઘુસ્યા, ત્યાં એક કાકાને ભોજન કરતા જોઈ થયું. ચાલો થોડી મસ્તી કરી લઈએ. કાકાની ઘણી મજાક કરી પણ કાકા તો શાંતિથી ભોજન કરતા રહ્યા એટલે પુછ્યું, ત્યારે કાકા બોલ્યા, “હું ગાંડાની હોસ્પિટલમાં સુપરિન્ટેન્ન્ટ તરીકે ફરજ બજાવું છું.

‘તમને હેમખેમ આવેલ જોઈ મને શાંતિ થઈ’
પત્ની બોલી.

પતિ : કેમ ચિંતા થઈ ?

પત્ની : એ તો હમણાં જ મેં સાંભળ્યું કોઈ ગાંડા જેવો માણસ કયાડાઈને મરી ગયો એટલે.

મુલ્લા તેના પુત્ર ને મારતા હતા તેથી પત્નીએ પુછ્યું, કેમ મારો છો ?

મુલ્લા : મારા બિર્સસામાંથી રૂ. ‘૫’ ચોર્યો.

પત્ની : શી ખાતરી કે એ એને જ ચોર્યા છે.

મુલ્લા : આપણા ઘરમાં ઉ સભ્યો. તેમાં તું માત્ર ‘૫’ રૂ. તો ના જ લે તો પુત્ર સિવાય બીજુ કોણ હોય.

સૈનિકો બહાદુરીની વાતો કરતા હતા. કોઈ કહે મેં ૨૦ શત્રુ માર્યા. કોઈ કહે મેં ૧૨ શત્રુ માર્યા.

મુલ્લા : તમે માત્ર સૈનિકો જ માર્યા. ક્યારેય

સેનાપતિ માર્યા છે. સૈનિકો : ના ક્યારેય નહીં.

મુલ્લા : મેં એકવાર શત્રુ સેના પતિના પગ કાપી નાખ્યા હતા.

સૈનિકો (આશ્ર્ય) : પણ તમે પગ કેમ કાઢ્યા, માથું કાપવું જોઈએને. !

મુલ્લા : એનું માથું તો પહેલાંથી જ કોઈએ કાપી નાખ્યું હતું.

એકવાર એક કીડી હાથી ઉપર ચડી, હાથી ચાલતો હતો. આગળ વધતા એક જીર્ણ પુલ ઉપર આવતા પુલ ધ્રુજવા લાગ્યો એટલે કીડી બોલી; આપણે બંને એ મળી પુલને કવો ધ્રુજાવ્યો.

અમેરિકા અને સોવિયત એમ બે દેશના નાગરિક ભેગા થયા.

અમેરિકન નાગરિક : અમારે ત્યાં વાડી સ્વતંત્રતા એવી છે કે કોઈપણ નાગરિક વ્હાઈટ હાઉસ સામે જઈને બોલી શકે છે કે અમેરિકાના રાષ્ટ્રપ્રમુખ મુર્ખ અને બદમાશ છે.

સોવિયત નાગરિક : બસ આટલું જ ! અમારે ત્યાં કોઈ પણ નાગરિક સીધો જ ‘કેમેલીન’ પાસે જઈ જોરથી બરાડી શકે છે કે, અમેરિકાનો રાષ્ટ્રપ્રમુખ મુર્ખ અને બદમાશ છે.

 When Jinshasan Gets One Great Follower !

Pan. Gunsundarvijayji Gani

Once upon a time in the Kingdom of Raja Bhoj, there lived a Bhrarnana named Sarvadev in the city of Dhara. Sarvadev was a follower of Lord Shiva. His Family was blessed by Devi Saraswati. His ancestors always said that they were a rich family and that there was a treasure hidden in a secret place. Sarvadev tried very hard to find that treasure but was unsuccessful.

One day a Jain Aacharya Shree Mahendrasoorishwarjet Maharaja came to Dhara city with his disciples. When Sarvadev came to know about this, he went to meet the Jain Aacharya. Over a period of time he became familiar to the Jain Aacharya. One day he went to the Aacharya Maharaja and told him, "Bless me Saheb ! Please reveal to me how to find the hidden treasure lying inside my house".

The Longsighted Aacharya Maharaja thought that there was nothing wrong in asking for this money which could be useful to Jinnshasan so he told Sarvadev, " I will tell you how to find the treasure if you promise to give me half of it". On listening to the reply of the Aacharya Maharaja Sarvadev agreed to share half of the treasure with him.

Yes ! **UpdeshTarangini** Shastra and Bharateshwarvrutti Shastra clearly state that' One who follows a True Jain religion even due to Shame-Fear- Jealousy- Love - Greed-Pride-Politeness-Popularity-Vyavahar-Bad Behaviour etc. (Jain Dharma), gets unlimited positive results.

The Knowledgeable Aacharya Maharaja finally showed him the way to the hidden treasure, Sarvadev found the treasure, staying true to his word he came to the Aacharya and offered half of it to him. On being offered half of the treasure, the Jain Aacharya said, " Oh! Lucky one, we are Jain Sadhus, and we do not keep money, what should I do with this money made of clay? We are interested in the wealth of your soul, and we need half of it. Aren't your 2 sons your wealth? ". On listening to this Sarvadev Bhramana was ready to offer Jain Aacharya one of his sons... One of the sons of Sarvadev was called Dhanpal. He was a Jewel of the court of Raja Bhoja. He was very clever, had an appealing personality and was a great scholar with a poetic brilliance. When Dhanpal came home from the King's Court his father told him his entire story of the hidden treasure and the promise he had made to the Jain Aacharya. There was a belief in those days that "Even if an elephant beats one should not go to the Jain Temple". Angry on listening to the story, Dhanpal refused to listen to his father and told him very clearly, " I do not agree on leaving the religion that we have inherited and your promise is just a myth, cannot follow that".

On listening to this answer from his son Sarvadev was hurt. He then went to his younger son named Shobhan aid told him everything that has happened. Simple natured and a follower of his father Shobhan accepted his father's word. Shobhan went to Jain Aacharya Shree Mahendrasoorishwarjee Maharaja and accepted Jain Diksha and became a Jain Sadhu.

On hearing that Shobhan had become a Jain muni, his very influential elder brother Dhanpal became very angry. He ordered that all the Jain sadhus should not enter the surrounding areas. Shobhanmuni ji was also very clever, and with the guidance of his Guru he had become learned in a very short span of time. His composition ' Shobhan Stuti ' very well exhibits his brilliance.

The thought that "he was responsible for the Ban on the Jain Sadhus entry into Malav Kingdom" was hurting Shobhan Muni continuously. One day Shobhan Muni set out towards Dhara city in the kingdom of Bhoja Raja after seeking permission of his Guru. On his way he came across his elder brother Dhanpal. Angry on Jain Sadhus Dhanpal said/ " Oh Holy one! with two teeth sticking out like a donkey, I bow my head". Shobhan Muni replied to his Betel Leaf chewing brother, " Oh! Friend with a face like the red testicles of a monkey, are you happy?"

Dhanpal liked the witty reply of the Muni. He asked the Muni," Where are you staying?" The Muni replied," Where you stay." Dhanpal was impressed with Shobhan Muni's answer and took him to his house with respect to treat his guest. He offered the Muni 3 days old Curd and Ladoos lying in the open, but the Muni was learned about the eating habits followed by the Jain sadhus and refused to accept them. Dhanpal was disturbed by the refusal and asked loudly," Are there insects in the Curd, or is there poison in the Ladoos?", With his great knowledge Shobhan Muni showed Minute Insects in the Curd.

Dhanpal's boastfulness melted down. He now started talking to the Muni with a lot of respect. On acknowledging that Shobhan Muni was his Brother, Dhanpal then changed to Dharmapal and became a follower of Jainism. He became an avid follower of Jainism. He was always a poet and composed .-Tilak Maniari - Rushsabha Panchashika' etc. which are really wonderful. His other compositions like ' Shree Veerstuti - Shobhan Stuti Vrutti - Shree Mahaveer Utsah' etc. are very useful to Jainism even today. Such Great is Jinshan that by giving importance to Dharma one can achieve success everywhere.

Jewels of JAINISM

- As you sow, so you reap.
 - One who tries to harm other, harms himself.
 - Let God ! Let Karmasatta !
 - Patience always pays.
 - Every thing is in order and according to my fate. Punya.
 - Friendship with Q fool idotic - Stupid is always harmful to the soul.
 - All are good if we are good.
- Let go !
- Pan. Gunsundarvijay Gani

“જ્ઞાનભક્તિ ના ધાર્ષિક સામાચરી”

- ૧ પૂ. સાધી શ્રી લક્ષ્મગુણાશ્રીજી મ. ના સ્મરણાર્થે સંસારી પરિવારજનો.
- ૨ પૂ. સા. મોક્ષમાલાશ્રીજી, સા. શ્રી સમ્યગ્કુલાશ્રીજીની પ્રેરણાથી
સાયરબેન ઓટરમલજી સેઠિયા, અક્ષય જૈન સ્વીટ, મુંબઈ.
- ૩ સા. શ્રી કેવલ્યપ્રિયાશ્રીજી મ.ની પ્રેરણાથી
માતુ શ્રી પોકીબાઈ ઘેલાજી ચોપડા, જોધપુર.
- ૪ ઘારેલાલજી હિરાણ. હ. ભાગચંદજી, નરેશજી, દીપેશજી, જોધપુર.
- ૫ મોહનલાલજી બાગરેચા.
હ. વિક્રમજી, ચેતનજી, હિતેશજી, ગઢસિવાણા, હાલ. જોધપુર.
- ૬ શ્રીમતિ પુષ્પાજી મહેતા હ. સંજયશા, અજયશા, જોધપુર.
- ૭ શ્રીમતિ મધુજી સુરાણા. હ. વિક્રમજી શયામશા. જોધપુર.
- ૮ શાંતિલાલ, શ્રેયાંસ જાંગડા, પીપાડ સીટી, જોધપુર
- ૯ શા. ઘેવરચંદજી સુમેરમલજી ખાંટેડ સંઘવી, કરડા, જોધપુર.
- ૧૦ ઉધાબેન રાજેન્દ્રજી સુરાણા, સવ. લક્ષ્મીલાલ સુરાણા, કુશાગ્ર, પ્રિતિ, લભિ, લવ્યા.
- ૧૧ રાજગુરુ રેક્ઝિન, કોઈમ્બતુર.
- ૧૨ માતુશ્રી પ્રેમલતાબેન, ધર્મપત્ની સવ. શ્રીપાલચંદ સંઘવી,
હ. વિકાસ એસ સંઘવી, જોધપુર.
- ૧૩ માતુશ્રી કમળાબેન બાલચંદભાઈ વસાણી, વાલપુરા.
- ૧૪ ભંવરલાલ હિરાચંદજી જૈન. પાલડી (જોડ), (રાજ.)
- ૧૫ માંગીલાલજી લુંબજી જૈન. પાલડી (જોડ), (રાજ.)
- ૧૬ વસ્તીમલજી ચુનીલાલજી જૈન પાલડી (જોડ), (રાજ.)
- ૧૭ સંજયકુમાર કાંતિલાલજી જૈન પાલડી (જોડ), (રાજ.)
- ૧૮ અશોકકુમાર મોતિલાલજી જૈન પાલડી (જોડ), (રાજ.)
- ૧૯ સુરેશકુમાર દિપચંદજી જૈન પાલડી (જોડ), (રાજ.)
- ૨૦ પ્રકાશચંદજી તિલોકચંદજી જૈન પાલડી (જોડ), (રાજ.)
- ૨૧ જેવરચંદજી વરદીચંદજી જૈન પાલડી (જોડ), (રાજ.)
- ૨૨ રાજુભાઈ જૈન, સેદરિયા (રાજ.)

श्री गौतमस्वामिने नमः
श्री नीलवर्ण पार्श्वनाथाय नमः
श्री नीति-हर्ष-महेन्द्र-मंगल-अरिहन्तसिद्ध-हेमप्रभसूरीश्वर गुरुभ्यो नमः

सूर्यनगरी
जोधपुर
मुहताजी
मन्दिर मध्ये

दिपावली छुट्टी के अवसरे बाल-संस्करण ज्ञानयज्ञ (शिविर)

दिव्यकृपादृष्टि
तीर्थोद्घासक प. पू. आचार्य देव श्रीमद्
विजय नीतिसूरीश्वरजी म.सा.

शुभाशीष प्रदाता
व्रच्छाधिष्ठित प. पू. आचार्य देव श्रीमद्
विजय हेमप्रभसूरीश्वरजी म.सा.

पावननिश्चा
प. पू. आचार्यदेव श्रीमद् विजय प्रशमेशप्रभसूरिजी म.सा. आदि
पू. साध्वी श्री आनंदश्रीजी म. आदि

दिपावली के छुट्टी के दिनों को आराधनामय बनाने, आपके बालकों में सुसंस्कारों के सिंचन हेतु,
बच्चों की प्रतिभा को प्रगट करने हेतु,
आपके बालक-बालिकाओं को इस ज्ञानयज्ञ (शिविर) में अवश्य भेजे।

ज्ञानयज्ञ के संपूर्ण लाभार्थी
मातृश्री मोहनकंपर रख. श्री गजराज मेहता
चमनराज, अशोकराज, जितेन्द्रराज, रविन्द्रराज, विकास, दीपक,
तरुण, रजित, रिषभ निवासीजेतारण (पाली) हाल जोधपुर

ज्ञानयज्ञ (शिविर) प्रारम्भ
कार्तिक वदि. 90 शनिवार
दिनांक 14-10-2017
ज्ञानराज (शिविर) की पूर्णाहृति
कार्तिक वदि. 14, बुधवार
दिनांक : 18-10-2017

शुभ स्थल
श्री मुहताजी का मन्दिर
नागौरी गेट के बाहर, जोधपुर

वय मर्यादा : 12 वर्ष से 20 वर्ष तक

: फोर्म पाप्ति हेतु सम्पर्क करें :
श्री मुहताजी का मन्दिर 0291 - 2546640, 2629556
चमनराज मेहता : 9214544033
आपके नजदीक साधु साध्वीजी भगवंत से सम्पर्क करें।

आयोजक
श्री नीतिसूरि प्रतिष्ठान

प्रथमी...

प्रथारो...

श्री शंखेश्वर पार्श्व धाम - विरामी ढाणी

तीर्थ प्रेरिका - तीर्थोद्घारक प. पू. आचार्य देव श्रीमद् पिजय नीतिसूरीश्वरजी म.सा. के समुदायके वर्त. गच्छा. प. पू. आचार्य देव श्रीमद् पिजय हेमप्रभसूरीश्वरजी म.सा. के आज्ञानुवर्तिनी पू. साध्वी श्री सुशीलाश्रीजी म. के शिष्या पू. साध्वी श्री भक्तिश्रीजी म. की शिष्या गोडवाड दीपिका पू.साध्वी श्री ललितप्रभाश्रीजी म.

॥ॐ शिवे रुद्रे रुद्रे रुद्रे रुद्रे॥

श्री शंखेश्वर पार्श्वनाथ प्रभु के दर्शनार्थ जरुर पढारो...

ठहरने की एवं भोजन की उत्तम व्यवस्था है।

श्री नागेश्वर पार्श्वनाथ जिनालय निर्माणाधिन है।

स्थल : सुमेरपुर-पाली हाईवे रोड पर.. खांपडेश्वर से 6 कि.मी., मु. पो. विरामी ढाणी, स्वेशन - राणी.

If Not Delivered Please Return to....

अर्टिकाबेन मित्रलभाई दोशी

१३/०८, वितराग सोसायटी, पी. टी. कोलेज रोड, पालडी,
अमदाबाद-३८०००७.

BOOK PACKET CONTAINING
PRINTED BOOKS ONLY
POSTED UNDER CLAUSE
No. 121 & 114 (7) of P. & T. Guide
ONE RUPEE PER 100 GMS.
HENCE NOT TO BE TAXED

To,

.....

.....